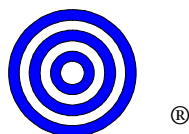

HEIJASTE

1/2003 28.2.2003

19. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä.....	3
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	Jeesuksen lapsuus ja nuoruus	4
<i>Kari Kuosmanen</i>	Elämää maailmankaikkeudessa	12
<i>Martti Vanninen</i>	Arkkitehtoniset sfäärit. Osa 7: Suuruniversumi	14
<i>Saara Mustonen</i>	Eläminen Urantialla	19
<i>Kalevi Krekilä</i>	Seestymistä.....	23

HEIJASTE**Julkaisija:** Suomen Urantia-seura r.y.**Päätoimittaja**

Martti Vanninen
 Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO
 Puh. (09) 809 2160; 040 727 8714
martti.vanninen@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
 Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
 Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
 Kallioharjuntie 8
 00930 HELSINKI
 Puh. (09) 323 4147

Seppo Kanerva
 Aurinkoranta 6 B 22
 00990 HELSINKI
 Puh. (09) 694 7989
 040 524 3795
seppo.kanerva@mediakoti.fi

Jouni Nurmi
 Laivalahdenkaari 15 A 17
 00810 HELSINKI
 Puh. (09) 755 5070
jouni.s.nurmi@luukku.com

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan toimittaja Seppo Kanervalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi / neljä numeroa) maksaa 15 euroa, irtonumero 4 euroa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**.

Pyydämme lähettämään numeroon 2/2003 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.5.2003 mennessä.

Suomen Urantia-seura r.y.	PL 212, 00101 HELSINKI Sähköposti: <i>urantia-seura@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.fi</i>
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	PL 18, 15101 LAHTI Puhelin ja faksi: (03) 777 8191 Sähköposti: <i>urantia-saatio@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.org</i>
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Nordea 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrachasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: OKU 2382A)	Nordea 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Seuramme talvipäivät keräsivät Turkuun runsaat 40 kuulijaa, mikä lienee enemmän kuin talvipäivillä on totuttu näkemään. Vielä ilahduttavamaksi sen teki lukuisten uusien lukijoiden ilmaantuminen, jopa monien ei-jäsenten ennakkoluuloton kiinnostus asiaamme ja toimintaamme kohtaan. Kuten tiedämme, seuramme palveluthan ovat tarjolla kaikille, jäsenyydestä riippumatta. Uusia kasvoja oli paitsi Turun seudulta, myös mm. Oulusta ja Joensuusta. Pitopaikka, Hotelli Tammivalkama, oli tarkoitukseen mitä sopivin ja Turku useimpia osanottajia lähellä, tai ainakin hyvien matkayhteyksien päässä. Käsitellyssä ollut aihe, "elämän tarkoitus", oli sanomattakin kaikille mitä keskeisin ja osanottajille mitä läheisin. Näitä tarkoituksia ja sen vivahteitahan on niin monta kuin on kertojaakin. Yhteisiä päämääriä ja motiivejakin löytyy, ainakin suuremmasta ja pidemmästä perspektiivistä katsottuna. Kukaan ei esimerkiksi kieltänyt elämänsä tarkoituksena olevan ikuisen elämän tavoittelua ja Jumalan tahdon vilpittöntä etsimistä ja sen mukaan parhaansa tekemistä. Tosin ei sitä keneltäkään kysyttykään missään muodossa eikä kenenkään taholta. Tämä oli vain spontaania tulkintaa rivien välistä siitä, mitä talvipäivillä esitettiin. Vaikka elämän tarkoituksissa ja motiiveissa ilmenisi suurtakin yksimielisyyttä ja konsensusta, niin täytyy muistaa, että kaikilla on kuitenkin omat polkunsä, yksilölliset olosuhteensa ja ainoalaatuiset keinonsa elämästä selvitäkseen. Auttakaamme apua tarvitsevia ja pitäkäämme päämäärämme kirkkaana.

* * *

Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen (IUA:n) uusittuun peruskirjaan, joka oli jäsenistöllä kommentoitavana ennen joulua, tehtiin keskustelujen pohjalta vielä joitakin muutoksia. Näin syntynyt peruskirja otetaan IUA:ssa virallisesti käyttöön 1.3.2003, ensin kahden vuoden koeajaksi. Tämän jälkeen se vielä tarkistetaan ja sen jälkeen hyväksytään jatkuvaksi toimintatavaksi, minkä jälkeen Urantia-säätiön johtokunta vapauttaa itsensä muodollisestakin siteestään IUA:han. Viimeistään tästä eteenpäin IUA:n on sitten pärjättävä omillaan, ilman Urantia-säätiön tukea ja huolenpitoa. Toki säätiö ja IUA jatkavat läheisessä yhteistyössä, mutta taloudelliset ja hallinnolliset vastuut eriytetään.

Mainittakoon vielä, että muutokset IUA:ssa (johon Suomenkin Urantia-seura kuuluu), eivät vaikuta suoraan oman seuramme sisäisiin toimintatapoihin; me voimme edelleen pitää vanhat sääntömme ominam-

me ja käyttää lisenssillä suojattua Urantia-tavaramerkkiä. Ainoat läheiset muutokset lienevät siinä, että jäsenyhdistyksillä on suositus antaa 10 % bruttotuloistaan IUA:lle, ja samalla IUA:n erilaisiin luottamustehtäviin voidaan kutsua myös meidän yhdistyksemme kuten muidenkin kansallisten tai paikallisten yhdistysten jäseniä. IUA:n toimintahan koskee lähinnä kansainvälisen tason asioita ja yhdistysten välisiä suhteita. Esimerkkinä mainittakoon IUA Journal -lehti, IUA-konferenssit, kansainväliset www-sivut ja muut lukijapalvelut. IUA:n hyväksytystä peruskirjasta ja säännöistä tiedotetaan seuramme jäsenille lisää sitten, kun asiakirjat ovat käännetty suomeksi.

Nyt alkavalle uuden peruskirjan mukaiselle koeajalle on Urantia-säätiön hallitus valinnut IUA:han toimeenpanevan komitean ensimmäisen kokoonpanon. Siinä on seitsemän jäsentä, ja puheenjohtajana on kanadanranskalainen **Gaétan Charland**. Rahastonhoitajana toimii **Seppo Niskanen** Suomesta, ja loput viisi ovatkin USA:sta. Tarkoitus on kyllä kutsua ihmisiä IUA:han mahdollisimman laaja-alaisesti, mutta ainakin tämä ensimmäinen kokoonpano nyt sattuu olemaan jokseenkin Amerikka-painotteinen. Edellä mainittu Gaétan Charland johtaa tästä eteenpäin myös edustajaneuvoston (entisen IUAKPN:n) puheita, jota tointa on tähän asti hoitanut **Seppo Kanerva**. IUA-toimien kelpoisuusvaatimuksista mainittakoon sen verran, että henkilön tulee olla IUA:n kansallisen tai paikallisen yhdistyksen täysjäsen, hän ei toimi oman yhdistyksensä hallituksessa ja osaa mielellään sujuvaa englantia. Toki tarvitaan myös oma suostumus. Korvausta työstä ei makseta, kuten ei Urantialiikkeessä yleensäkään. Kommunikointi tapahtuu suurimmaksi osaksi sähköpostin välityksellä.

Toimeenpanevan komitean valitsee jatkossa edustajaneuvosto eli entinen IUA:n kansallisten puheenjohtajain ja varapuheenjohtajain neuvosto (IUAKPN). Tässä IUA:n korkeimmassa päättävässä elimessä säilyy demokraattinen äänivalta, eli kunkin IUA:n jäsenyhdistyksen ääni on samanarvoinen. Tämä menettely heijastaa *Urantia-kirjan* opetuksia meille sopivasta demokratiasta ja samalla varmistaa sen, että pienemmät yhdistykset eivät joudu isompiensa varjoon ja todelliselle kansainvälistymiselle on tilaa.

Tulevilla kesäpäivillä olemme paikalla kenties entistäkin runsaslukuisempana joukkona!

Tapio Talvitie

Jeesuksen lapsuus ja nuoruus sekä muita näkökulmia näihin ikäkausiin

Eija Seppänen-Bolotinski

Alkusysäyksenä kiinnostukselleni tähän aiheeseen eivät niinkään toimineet tieteelliset ja muunlaiset teorit lapsuudesta ja nuoruudesta kuin seuraava kysymys: Miksihän kertomus Jeesuksen lapsuudesta ja nuoruudesta on niin seikkaperäisesti liitetty *Urantia-kirjan* ilmoitukseen?

Ensisijaisesti se johtuu luultavasti siitä, että lapsuuden ja nuoruuden kokemus kuuluu jumalallisen suunnitelman mukaan osaksi Paratiisin-Poikien lahjoittautumissuunnitelmaa. Lahjoittautuessaan kuolevaisina Paratiisin-Pojat, siis myös Jeesus, syntyvät aina naisesta ja varttuvat tuon maailman poikalapsina Sonaringtonin inkarnaatiomysterin kautta. Ja nämä lahjoittautuvat Pojat *esittävät pyyntöjään Isälle aivan kuten esittävät sen maailman lapset, jossa he palvelevat.* [229:1] Urantia-planeetta sai kokea tällaisen ainutlaatuisen tapahtuman Jeesuksessa. *Lahjoittautuminen on planeetan ja universumin kannalta välttämätön* – sanotaan *Urantia-kirjassa.* [229:6]

Profeetta **Kahlil Gibran** on kirjoittanut ikihanan runon lapsista: *Sinun lapsesi eivät ole sinun lapsiasi.* ”Olet jousi, josta lapsesi kimpoavat elävinä nuolina. Taivu ilolla!” kehoitetaan runon lopussa. Usein on kuitenkin vaikea ”taipua ilolla”! Tämän runon totuuden saivat kokea voimakkaasti Jeesuksen maiset vanhemmat, Maria ja Joosef, sillä *Urantia-kirjassa* sanotaan: *Jooselle ja Marialle oli uuvuttava kokemus olla vastuussa tämän jumalallisuuden ja ihmisyyden ennennäkemättömän yhdistelmän kasvattamisesta, ja heille lankeaa suuri kunnia siitä, että he suorittivat nämä vanhempien velvollisuudet perin juurin uskollisesti ja menestyksellisesti.* [1372:1]

Kunkin lapsen lapsuuden laadun määrittelee pitkälti lapsen vanhempien laatu. Sen tähden Gabriel, Kirkas Aamutähti, oli varsin tarkasti selvillä Marian ja Joosefin perimästä ja kansan perhe-elämän laadusta valitessaan vanhempia tähän ainutlaatuiseseen tehtävään.

Kuten tiedämme, *Urantia-kirjan* mukaan luonne pohjautuu kokonaisuudessaan perintötekijöihin, ja lisäksi kirjassa sanotaan: *Vaikka hyvä ympäristö ei juurikaan voi auttaa ala-arvoisista perintötekijöistä johtuvien luonteen puutteellisuuksien korjaamisessa, niin huono ympäristö voi varsin tehokkaasti turmella erinomaisenkin perimän, ainakin varhaisempina elinvuosina. Hyvä sosiaalinen ympäristö ja asianmukainen kasvatustapa ovat välttämätön maaperä ja ilma-*

piiri, jotta hyvästä perimästä saataisiin irti mahdollisimman paljon. [848:6]

Urantia-kirjassa on viittauksia, joiden perusteella voidaan perintötekijöiden vaikutuksen arvella tulevan esille kaikessa voimassaan noin 25–30 vuoden iässä (848:6).

Luonteen biologisia ominaisuuksia Jeesuksella oli sekä isänsä että äitinsä perimästä kuten kaikilla Urantian lapsilla. Tunne-elämän reaktioissaan Jeesus oli toisinaan isänsä kaltainen: mietiskelevä ja harras, joskus surumielinen, mutta useimmiten äitinsä optimistisen ja määrätietoisen luonteenlaadun kaltainen. Äidiltään hän peri suuren opettajanlahjansa sekä kykynsä oikeudentuntoiseen suuttumukseen. Isältään hän peri epätavallisen lempeytensä ja ihmeellisen myötätuntoisen ihmisluonnon ymmärryksensä. (1348:3)

Nykytutkimuksenkin mukaan jo vastasyntyneen temperamentin eli lapsen reagoitavan, joka värittää hänen suhtautumistaan ympäristöön, on todettu olevan perintötekijöiden tulosta. Aivan vastasyntyneitä vauvoja tutkineet **Chess, Thomas** ja **Birch** loivat ”temperamenttitaulukon”, jossa vastasyntyneet on voitu jakaa ryhmiin synnynnäisen temperamentin perusteella. Ns. helpot ja vaikeat vauvat ovat ääritapauksia, ja useimmat vauvat eivät ole puhtaita temperamenttityyppejä. Jatkossa ympäristö ohjaa yhä selvemmin geenien ekspressiota eli ilmenemistä aivoissa.

Seuraavat Jeesuksen lapsuutta koskevat asiat poikkesivat asioiden järjestyksestä verrattuna Urantian lapsiin yleensä:

Alusta alkaen eli käytännössä Jeesuksen Mariassa sikiämistä seuraavana päivänä Gabriel ilmoitti Marialle, että syntymässä oli ”lupauksen lapsi”. Maria ja Joosef eivät kuitenkaan koskaan eläessään tulleet tietämään, että Jeesuksen persoonallisuus oli *kuolevaisen olennon lihalliseen hahmoon inkarnoitunut Universumin Luoja.* [1372:1]

Poikkeavaa verrattuna tavallisiin Urantian lapsiin oli lisäksi se, että ”Mikaelin lapsenhahmoisen inkarnoituman koskemattomuutta” valvoivat Ajatuksen-suuntaajan saapumiseen asti Universumin Hallitsijat ”välittömästi ja henkilökohtaisesti”. Jatkossa Jeesuksen varjelu oli hänen sisimmässään asuvan – aikaisemmin Makiventa Melkisedekin mukana palvel-

leen – Suuntaajan ja serafisuojeleijoiden vastuulla sekä aika ajoin keskiväliolentojen huolenpidon varassa. (s. 1357)

Urantian lapset saavat **persoonallisuuden** ennen Ajatuksensuuntaajan lahjoittamista. *Urantia-kirja* ei mainitse persoonallisuuden lahjoittamisen täsmällistä ikää, joten jokainen voi vapaasti pohtia asiaa ja kehittää oman teoriansa siitä. *Urantia-kirjaa* lukevien keskuudessa olen kuullut esitettävän erilaisia versioita persoonallisuuden mahdollisesta lahjoittamisesta alkaen hedelmöitymisestä (perusteluna se, että Jeesuksenkin persoonallisuus ilmoitettiin hedelmöitymisen hetkenä) aina muutaman vuoden ikään syntymän jälkeen (perusteluna mm. ensimmäisen tahdollisen teon ilmaantuminen ihmislapsessa). Itse olen jopa pohtinut, olisiko noin 6–7 kuukauden ikä (ja joissakin yksilöissä aikaisempikin, jopa 4 kuukautta) se ikä, jossa persoonallisuus ilmaantuu. Olen miettinyt sitä siltä kannalta, että näiden kuukausien aikana lapsissa ilmenee selkeästi havaittavana eräs *Urantia-kirjassa* luetuista persoonallisuuden piirteistä: *Persoonallisuus reagoi suoraan toisen persoonallisuuden läsnäoloon*. [1226:1] Mielestäni ns. vierastamisreaktion ilmaantuminen saattaisi viitata tähän – lapsi alkaa reagoida vierastamalla muihin kuin äitiin tai vakituisiin hoitajiinsa; hän saa usein kauhistuneen itkureaktion, kun joku muu kuin äiti yrittää ottaa hänet syliinsä tai lähestyä häntä, eli hän erottaa aivan selkeästi äidin persoonallisuuden erilliseksi ja ainutlaatuiseksi itselleen muista persoonallisuuksista poiketen sekä äidin ja oman persoonallisuutensa suhteen ainutlaatuisuuden.

Toisaalta *Urantia-kirjassa* kerrotaan, että mansiomaailmojen lastenkoehoitoloissa hoidetaan myös niitä lapsia, jotka ovat *kuolleet avaruuden evolutionaalisissa maailmoissa ennen kuin heille on kehittynyt universumin rekistereihin merkittävä yksilöllisyys*. [531:5] *Suuntaajan saamista edeltävässä iässä lapsia hoidetaan viiden lapsen perheissä, jolloin lasten iät vaihtelevat alle yhdestä vuodesta suunnilleen viiteen vuoteen eli ikään, jolloin Suuntaaja saapuu*. [532:1]

Palatkaamme nyt Jeesuksen lapsuuden konkreettisiin tapahtumiin. **Syntymästä ja varhaislapsuudesta** kerrotaan mm. seuraavaa: Jeesus syntyi Beethlehemissä karavaanitalissa viljan varastointihuoneessa 21.8. vuonna 7 eKr. Tämä johtui siitä, että Maria ei ollut suostunut jäämään kotiin Nasaretiin, koska hän pelkäsi, että vauva syntyisi juuri silloin, kun Joosef olisi Beethlehemissä rekisteröimässä perhettään Rooman valtakunnan väestönlaskennassa. Herodeksen vainojen seurauksena Jeesuksen perhe pakeni Egyptiin, ja tämän pakolaisuuden alkaessa Jeesus oli runsaan vuoden ikäinen.

Vauva vieroitettiin vasta Aleksandriassa. Aluksi Marialla oli taipumusta ylisuojella Jeesusta pitämällä

hänet aina lähettyvillään, mutta sukulaistensa avulla Joosef vakuutti Marialle, että olisi huono asia, jos Jeesus jäisi ilman ikäistään seuraa. Maria tajusi, että ylisuojelemalla Jeesuksesta saattaisi tulla liian itsetietoinen ja itsekeskeinen. Kaksi ensimmäistä vuotta Jeesuksen terveydentila oli hyvä ja kasvu jatkui normaalisti.

Herodeksen kuoltua Jeesuksen ollessa noin kolmen vuoden ja kahden kuukauden ikäinen perhe palasi Nasaretin kotiinsa. *Urantia-kirjassa* kerrotaan, että hän oli kestänyt matkustelun erinomaisesti ja oli terve ja täynnä lapsekasta iloa ja riemua ja intoa omasta paikasta, missä juoksennella ja pitää hauskaa, mutta että hän kaipasi kovin aleksandrialaisen leikkiveriensa seuraa. (1356:5)

Jeesuksen neljännen ikävuoden kohdalla näkyi *Urantia-kirjassa* korostettavan sitä, että tämä ikävuosi oli *normaalin fyysisen kehityksen ja epätavallisen mentaalisen aktiivisuuden aikaa*. [1357:1] Olen itse korostanut sanaa ”epätavallisen”, koska voi vain spekuloida, oliko Jeesuksen lapsenmieli esimerkiksi poikkeuksellisen vastaanottavainen mielenauttajahenkien toiminnalle. Saihan hän vastaanottaa Ajatuksensuuntaajansa hie-man keskimääräistä Urantian lasta aikaisemmin.

Tämän ikävuoden aikana Jeesus solmi ystävyys-suhteen samanikäiseen naapurinpoikaan ja hänelle syntyi pikkuveli. Jeesus ei ollut mustasukkainen toisen lapsen syntymästä, niin kuin lapset usein ovat, vaan seurasi ”ihastuneena” vauvan puuhailuja.

Nämä normaalit, joskin *Urantia-kirjan* maininnan mukaan epätavallisen mentaalisen aktiivisuuden vuodet olivat niitä, joiden aikana Jeesus kypsyi ensimmäisen moraalisen päätöksensä tekemistä ja täten Ajatuksensuuntaajan lahjoittamista varten.

Urantia-kirjassa on III osan sivuilla 1130–1132 kappaleessa ”Uskonto ja yksilö” tarkasteltu lapsen moraalisen olemuksen kehittymistä: *Lapsen moraalisen olemuksen ensimmäiset kuiskaukset eivät liity millään tavoin sukupuolisuuteen, syyllisyyteen tai henkilökohtaiseen ylpeyteen, vaan niissä on mieluumminkin kysymys kannustuksesta oikeamielisyyteen ja oikeudenmukaisuuteen sekä kehotuksista ystävällisyyteen, auttavaiseen lähimmäistensä palvelemiseen*. [1131:2; korostus minun] *Milloin opetus ei ole vääränsuuntaista, normaalin lapsen mieli suuntautuu uskonnollisen tietoisuuden ilmaantuessa positiivisesti eli kohti moraalista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista palvelumieltä pikemminkin kuin negatiivisesti, pois synnistä ja syyllisyydestä*. [1131:5] *Mutta ennen kuin lapsi on kehittynyt niin pitkälle, että hän hankkisi moraalista kapasiteettia ja sen johdosta kykenisi tekemään päätöksen altruistisen palvelemisen puolesta, hänessä on jo kehittynyt vahva ja yhtenäinen egoistin olemus*. [1131:8; korostus minun] Toisin sanoen lapsen tulee saada ensin kehittyä egoistiksi, ennen kuin hän kykenee toimimaan altruistisesti!

[K]aikki nämä muuta kuin minäkeskeisyyttä osoitta-

vat halut ovat tosiasiasa peräisin sisimmässä olevan Ajatuksensuuntaajan johdatuksista, – – . Henkiopastajan antama heräte tajutaan ihmisen tietoisuudessa haluna olla altruistinen, haluna olla lähimmäismielinen. Ainakin tämä on lapsen mielen varhainen ja peruluontoinen kokemus. **Siinä tapauksessa, että lapsen persoonallisuuden eheytyminen on puutteellista, altruistisesta vietistä saattaa tulla niin pahasti ylikehittynyt, että se aiheuttaa vakavaa vahinkoa minuuden hyvinvoinnille. Väärille urille ajautunut omatunto saattaa aiheuttaa paljon risti-riitaa, huolta, surua ja mitaamattomat määrät inhimillistä murhetta.** [1132:0] Näitä kahta viimeistä lausetta korostan todella niiden tärkeyden vuoksi. Lapsen tulee olla kasvanut ensin terveellä ja normaalilla tavalla ”vahvaksi ja yhtenäiseksi egoistiseksi ole-mukseksi” ja ”ehetyneeksi persoonallisuudeksi”, ennen kuin altruismi ja omatunto pystyvät toimimaan tasapainoisesti tämän persoonallisuuden kautta! Huomatkaa, että *Urantia-kirjassa* ei myöskään suositella ”altruistisen vietin ylikehittymistä”!

Mainitsen tässä myös lyhyesti tämänhetkisen lapsipsykologian kuusi merkittävintä tieteellistä teoriaa, jotka ovat:

1. **Sosiaalis-kognitiivinen teoria**, joka näkee ihmiset sekä ympäristönsä tuotteina että tuottajina valintojensa kautta. Tämän teorian mukaan lapset käyttävät sosiaalisten ja moraalisten normien malleina vanhempiensa käyttämiä sääntöjä. Tämän teorian mukaan myös moitittavat teot tehdään henkilökohtaisesti ja moraalisesti hyväksyttäväksi esittämällä niiden palvelevan moraalisia tarkoituksia.

2. **Käyttäytymisanalyttinen teoria** tarkastelee yksilön ilmenemistä kunakin hetkenä senhetkisen tilanteen ja geneettisen perimän tuloksena ja ”psykkisiä prosesseja piilevinä vuorovaikutuksina” (**Ken-tor**).

3. **Piaget'n teorian** mukaan ihmisen älykkyys kehittyä, jotta hän sopeutuisi ympäristöönsä ja säilyisi hengissä, ja siksi on käytössä kokemuksien järjestä-mistä varten kaksi prosessia: uuden tiedon sulauttami-nen jo olemassa olevaan rakenteeseen ja samalla ra-kenteen mukautuminen sulauttamisen tuotteisiin. Näin kehitys on ”jatkuva muuttumista”, ja korkeam-man tason saavutus on uuden ratkaisun integroimista vanhojen rakenteiden kanssa.

4. **Informaatioprosessointiteoria**. Symbolien ja symbolirakenteiden (sanat, lauseet, kieli, muisti) merkityksen tarkastelu tietokonemallipohjaisesti lap-sen kehityksessä. On tehty oletuksia synnynnäisen informaatioprosessointijärjestelmän olemassaolosta ihmisaivoissa.

5. **Ekologisten järjestelmien teoria** tarkastelee ajassa tapahtuvaa pysyvyyden ja muutoksen ilmiötä henkilön ominaisuuksissa elämänsä aikana. Tämä

teoria toteaa mm., että temperamentti on yksilön emotionaalisen luonteen ilmaus ja alkuperältään pe-rinnöllinen; sen sijaan persoonallisuudessa ilmenee jatkuvuutta ajasta ja paikasta riippumatta.

6. **Etologinen teoria ja suhdeteoria**. Käyttäytymistä tarkastellaan vuorovaikutuksellisten suhteiden prosessina ja huomioidaan sosiokulttuurinen rakenne.

Palataan Jeesuksen lapsuuteen:

Jeesus, joka oli tasapainoisella tavalla kasvatettu ja rakastettu lapsi ja joka eli normaalia elämää kahden toisistaan ”äärimmäisen onnellisen” vanhemman kanssa, sai Ajatuksensuuntaajan runsaan neljän vuoden ikäisenä tehtyään ensimmäisen moraalisen päätöksensä (mikä se oli, meille ei kerrota) eikä *Urantia-kirjan* mukaan ollut yhtään sen tietoisempi Ajatuksensuuntaajan saapumisesta kuin muutkaan lapset. (1357:5)

Kuukausi ennen viidettä syntymäpäivää Jeesuk-selle syntyi Mirjam-sisar. Tässä vaiheessa Jeesus ja Joosef keskustelivat *tavasta, jolla eri elollisryhmät syntyvät maailmaan erillisiksi yksilöiksi*. [1358:0] Jeesus oli kova kyselemään. *Urantia-kirjassa* todetaan: *Jeesus sai arvokaimman osan alkuaikojen opetuksesta vanhemmiltaan, kun nämä vastasivat hänen harkittuihin ja tutkiviin kyselyihinsä*. [1358:0; korostukset minun] Viisivuotiaasta aina kymmeneen vuoteen saakka Jeesus oli ”yhtä jatkuvaa kysymysmerkkiä”. Vaikka vanhemmat eivät aina osanneet vastata valpasmielisen lapsensa kysymyksiin, he keskustelivat aina kysymyksiin sisältyvistä asioista. Jeesus oli myös avulias: hän auttoi Mariaa pienempien lasten hoidossa.

Eräs nykyaikainen lasten varhaiskasvatusta koskeva teoria, jota on sovellettu käytäntöönkin ja joka edellä mainittujen *Urantia-kirjan* tuomien näköalojen valossa vaikuttaa ei-käytännölliseltä ainakaan selittämään lasten moraalisen kehityksen alkua, on **psykoanalyttinen teoria**. **Anna Freud**, psykoanalyysin teoreettisen ja käytännöllisen mallin kehittäjän **Sigmund Freudin** nuorin tytär, kuvaa kirjassaan *Terve ja psyykkisesti häiriintynyt lapsi* lapsianalyysin kehittyneen aikuisanalyysistä saatujen muistojen pohjalta sekä jatkossa itsenäisenä, suoraan lapsianalyseista saatuna teoriana. Anna Freud toteaa kuitenkin kirjassaan, ettei lapsia tule kasvattaa ”psykoanalyttisesti”, koska se ei vapauta lapsia ahdistuksesta, neurooseista tai muista henkisistä sairauksista.

Psykoanalyttisessa teoriassa erotetaan lapsen kehityksessä libidinaaliset eli ns. viettienergiaa sisältävät vaiheet (oraalinen, anaalinen ja fallinen) sekä oidipus- ja kastaatiokompleksit ja ns. infantiliamnesia eli näiden viettipaineiltaan monimutkaisten vaiheiden unoh-tuminen jatkossa.

Psykoanalyttikkojen mukaan ihmisessä on seuraavat rakenteet: id eli ”se” – alitajunta; ego eli

”minä” ja superego eli omatunto, yliminä, joista rakenteista superegon katsotaan siis kehittyvän sisäistetynä vanhempien moraalinnormistona viettipaineiden kanssa kamppailevan lapsen mielessä, mikä käsitys on siis hyvin vastakkainen vastikään käsittelemämme *Urantia-kirjan* näkemyksen kanssa. Psykoanalytikot jakavat lapsen iänmukaisen kehityskaaren tarkastelemalla lapsen ”viettienergian” suuntautumista: 0–2 kuukauden iässä vauva itse ja äiti narsistisena ja autoeroottisena kokemuksena; 2–3 kuukauden iässä lapsen ja äidin symbioosina ja 5–6 kuukauden iässä alkavana separaatio-individuaatiovaiheena. 6 kuukauden–1,5 vuoden iässä äiti-lapsisuhde on ns. osaobjektisuhde, ja vasta noin 2 vuoden iässä lapsi saavuttaa ns. objektipysyvyyden eli pysyvän sisäistetyn mielikuvan äidistä. 2–3 vuoden iässä lapsella on psykoanalyttikojen mukaan ”anaalis-sadistinen” ambivalenssi äitiin ja noin 3–5 vuoden iässä ”fallis-oidipaallinen” vaihe eli rakastuminen vastakkaista sukupuolta olevaan vanhempaan. 5–10 vuoden iässä koittaa ns. latenssikausi eli viettipaine sublimoituu ikätovereihin, opettajaan jne. 11–14 vuoden iässä alkaa varhaisnuoruuden kapina osaobjekteineen ja kaksiarvoisine mustavalkoisine maailmoineen. 15–18-vuotiailla genitaalisuus ja viettienergia suuntautuvat vastakkaista sukupuolta oleviin perheen ulkopuolella. Tämä oli psykoanalyttinen teoria lyhykäisyydessään.

Palataan jälleen Jeesuksen lapsuuden tapahtumiin. **Kuudennen ikävuotensa** kuluessa Jeesus oli oppinut äidiltään aramean kielen galilealaisen murteen, ja Joosef, joka puhui sekä arameaa että kreikkaa, alkoi opettaa Jeesukselle kreikkaa kreikankielisistä heprealaiskirjoitusten jäljennöksistä (laki, profeetat, psalmit), jotka perheelle oli Aleksandriassa lahjoitettu. Jeesus oppi nopeasti lukemaan kreikkaa. Vähän alle kuusi-vuotiaana alkoi Jeesukselle ”pitkä ja hämmentävä harhakuvien särkyminen” koskien hänen maisten vanhempiensa kaikkiviisautta ja kaikkietävyyttä. (Tällaisen prosessin käy jokainen Urantian lapsi normaalisti jossain vaiheessa läpi, joskus vasta aikuisena!)

Tässä vaiheessa, kuudennella ikävuodellaan, Jeesus oli vallalla olleen juutalaisten omaksuman uskomuksen mukaisesti pitkään taipuvainen omaksumaan opin hyvistä ja pahoista hengistä mentaalisten ja hengellisten ilmiöiden mahdolliseksi selitykseksi. (1359:4)

Jeesus tapasi näihin aikoihin myös ensimmäisen kerran Johanneksen (tulevan Kastajan). *Urantia-kirjassa* sanotaan: *Vanhempien käydessä keskustelujaan pojat leikkivät palikoilla hiekkalaatikolla talon katolla ja pitivät hauskaa monella muulla aidon poikamaisella tavalla.* [1359:5]

Kuudentena ikävuotenaan Jeesuksen kerrotaan kiinnostuneen Israelin historiasta sekä sapattiriittien, synagogasaarnojen ja muistojuhlien merkityksestä.

Tämän vuoden aikana Marialla ja Joosefilla oli vaikeuksia Jeesuksen rukouksen suhteen. Jeesus ei nimitäin tahtonut luopua tavastaan ”vähän jutella taivaallisen Isän kanssa”. (1360:1) Eli Jeesuksella oli jo tässä iässä luottavainen ja luonteva suhde Jumalaan!

Jeesus edistyi väkevien tunteidensa ja voimakaiden mielenliikkeidensä sovittamisessa perheen keskinäisen yhteistyön ja kotikurin vaatimuksiin. Tilanne piti aina selittää Jeesukselle, eli piti selittää *todelliset ja pohjimmaiset syyt siihen, miksi oli kaikkien perheenjäsenten viihtyvyyttä ja rauhaa ajatellen välttämätöntä kurin avulla rajoittaa henkilökohtaisia mieltymyksiä.* [1360:4]

Jeesus käytti vapaa-aikansa kukkien, kasvien ja iltaisin tähtien tutkimiseen – hän makasi selällään tuijottaen taivaan tähtiä vielä kauan nukkumaanmenoaikansa yli!

Jeesuksen seitsemäs vuosi oli vaiheikas: Galileassa esiintyi lumimyrsky. Jeesus pohdiskeli sitä, mitä pahaa voi muka olla sapattina leikittävissä leikeissä (*Urantia-kirjassa* todetaan hänen kuitenkin mukautuneen sapattikysymyksessä vanhempiensa toiveeseen.) Hän oli huumorintajuinen ja leikkimielinen ja hoiti Marian kyyhkyslakkaa.

Jeesukselle sattui onnettomuus: hän putosi portailta hiekkamyrskyn vuoksi. Kirjassa todetaan, ettei onnettomuus ollut vältettävissä; se ei ollut serafisuo-jelijan tai ensi- ja toisasteisen keskivälivarjelijan syy! Äiti Maria huolestui kuitenkin kovasti.

Joosef-pikkuveli syntyi tuona vuonna. Jeesus aloitti oppivelvollisuuslain mukaisesti synagogakoulun ja siellä heprean opiskelun. Hän valitsi tavan mukaan seitsenvuotiaana oman ”syntymäpäivätekstinsä”, joka toimi sittemmin pohjana kolmetoistavuotiaana valmistumistilaisuudessa pidettävässä puheessa. Jeesus valitsi profeetta Jesajan tekstin: *”Herran Jumalan henki on minun päälläni, sillä Herra on minut voidellut; hän on lähettänyt minut viemään hyvää sanomaa nöyrille; sitomaan niitä, joiden sydän on särkynyt; julistamaan kahlituille vapautusta ja päästämään hengelliset vangit vapauteen.”* [1363:4] Miten osuvaksi tämä osoittautuikaan Jeesuksen elämässä!

Näihin aikoihin Jeesus ja isä Joosef tekivät yhdessä kävelyretkiä kukkuloille ja tutkivat maaseudun luontoa ja vuodenaikojen vaihtelua. *Kotipiirissä saamansa opetuksen lisäksi Jeesuksen alkuopetuksessa tavoiteltiin kunnioitettavaa ja myönteistä suhdetta luontoon.* [1364:2] Tämä heijastui myöhemmin Jeesuksen luontovertauksissa.

Jeesus tutustui myös kaikkiin Nasaretin äiteihin ja nuoriin naisiin kaivolla. Hän oppi lypsämään lehmän ja hoitamaan eläimiä, valmistamaan juustoa ja kutomaan. Mainitaan, että kymmenvuotiaana hän osasi jo käsitellä kangaspuita!

Jeesus ja naapurin Jaakob-poika tutustuivat myös savenvalajaan, joka antoi heille savea leikittä-

väksi. Pikanttina sivujuonteena voidaan seuraavaa kohtaa *Urantia-kirjasta: Naatan* [savenvalaja] – – *innostä heitä kilpailemaan erilaisten esineiden ja eläinhahmojen luomisessa*. [1364:3] verrata seuraavaan kohtaan *Koraanin* tekstistä ”Pöydän suurassa”: *Jumala sanoi: ”Jeesus, Marian poika, muista armoani, jota osoitin sinulle ja äidillesi, kun autoin sinua Pyhällä Hengellä, niin että saatoit puhua ihmisille kehdosta ja vielä aikuisenakin, ja kun opetin sinulle Kirjan, viisauden, Tooran ja Evankeliumin ja kun teit savesta linnun Minun luvallani ja puhalsit siihen, ja se muuttui eläväksi luvallani* – – .

Eteväenä oppilaana Jeesus **kahdeksantena vuotenaan** vapautettiin joka kuukausi viikoksi koulunkäynnistä, ja hän vietti tuon viikon kalastajasetänsä luona tai maatilalla. Hän opiskeli tänä ikävuotenaan matematiikkaa ja otti harpunsoittotunteja. Hän oli niin musikaalinen, että oli yksitoistavuotiaana jo taitava harpisti. Tänä vuonna hänelle syntyi Simon-veli. Jerusalemin rabbiakatemiasta saapui opettaja ehdottamaan, että Jeesus lähetettäisiin Jerusalemiin opiskelemaan. Maria olisi halunnut suostua, mutta Joosef empi. Jeesus joutui lopulta itse ratkaisemaan, lähtekö. Merkille pantavaa on, että Jeesus käytti päätöksentekoprosessissa apunaan puhumista Isän kanssa, ”joka on taivaassa”. Jeesus ei kuitenkaan ollut aivan varma rukousvastauksesta ja järkeili lopulta itse, että oli parempi jäädä kotiin vanhempien luokse, koska he rakastivat häntä ja tunsivat hänet ”tosiasiallisesti”. (1365:4)

Jeesuksen muutoin hyvin jatkuneessa koulunkäynnissä sattui hänen **yhdeksäntenä vuotenaan** erimielisyys hashenin kanssa siitä, että veistokuvat, maalaukset ja piirroukset olisivat epäjumalanpalvonnallisia. Jeesukselle sattui seuraava tapaus. Hän piirsi hiilellä opettajan kuvan luokkahuoneen lattiaan, ja tämän johdosta synagogan vanhimmat esittivät Joosefille ja Marialle syytöksiä. Jeesus puolustautui rohkeasti, mutta Joosef kielsi häneltä jatkossa piirtämisen ja muovailun. Luopuminen näistä ajankuluista tuntui Jeesuksesta epäoikeudenmukaiselta ja koettelevalta.

Samana vuonna syntyi Martta-sisar, eli lapsia oli perheessä nyt neljä poikaa ja kaksi tyttöä. Jeesus sai höyläpenkin ja työkalut ja oppi tekemään mm. ikeitä. Esiintyi lumisateita ja Jeesus näki ensimmäistä kertaa elämässään jäätä! Tämä sai hänet pohtimaan fyysisistä maailmaa ja sen kokoonpanoa.

Todetaan, että Jeesus *tuli mukavasti toimeen ikäistensä lasten kanssa, mutta näiden mielen hidasliikkeisyys useinkin masensi häntä*. [1368:2]

Kymmenentenä ikävuotenaan Jeesus keskusteli vanhempiensa kanssa siten, että hän osoitti olevansa *käymässä tietoiseksi elämäntehtävänsä epätavallisesta luonteesta*. [1368:3] Maria ja Joosef eivät edelleenkään kertoneet Gabrielin vierailusta. Jeesus aloitti opintonsa synagogan yläkoulussa ja aiheutti kysymyksillään

yhtä mittaa ongelmia. Hän oli keskitasoa korkeammalla oleva oppilas mutta ei millään epätavallisella tavalla. *Hänen epätavallisin ja silmiinpistävin ominaisuutensa oli ehkä se, ettei hän halunnut taistella oikeuksiensa puolesta*. [1368:6] Ei edes väryyttä tai väkivaltaa vastaan! Jaakob, hänen ystävänsä, puolusti häntä useat kerrat.

Jeesus oli jo tuolloin korkeampien ihanteiden kannattaja. Hän oli rehti ja myötätuntoinen rakkautellisella tavalla, *jossa oli hienotunteisen säälän vivahde*. [1369:1] Tuona vuonna Jeesus alkoi osoittaa selvää mieltymystä vanhempien ihmisten seuraa kohtaan.

Yhdentenätoista vuotena Jeesukselle syntyi neljäs pikkuveli, Juuda, jonka syntymään liittyi Marialla komplikaatioita. Tämän seurauksena Jeesus joutui auttamaan paljon vanhempiaan. *Tämän jälkeen tällä nuorukaisella ei enää ollut mahdollisuutta omaksua aikaisempien vuosiansa lapsenomaista suhtautumista*. [1370:2] Hän sai esikoispojan vastuut noin vuotta tai kahta aikaisemmin kuin normaalisti.

Tänä vuonna Jeesus matkusti isänsä kanssa liikematkalle Skytopolikseen, jossa oli amfiteatterissa urheilukilpailut. Jeesus oli melkoisessa ”kisajännityksessä”, mistä Joosef oli äärettömän järkyttynyt, koska kisat olivat hänen mielestään ”pakanallista” turhamaisuutta. Jeesus ehdotti jopa, että he työskentelisivät Nasaretiin palattuaan sen puolesta, että sinnekin rakennettaisiin amfiteatteri, jolloin Joosef raivostui. Jeesuksen kerrotaan olleen sanoin kuvaamattoman kauhistunut ja järkyttynyt isänsä suuttumuksen kohdistumisesta itseensä.

Jeesuksella alkoi ilmetä syvällisen mietiskelyn ja pohdinnan kausia. *Häntä askarrutti kovasti se, miten hän suoriutuisi velvollisuuksistaan perhettään kohtaan ja olisi samalla kuuliainen koko maailmaan kohdistuvalle kutsumustehtävälleen*. [1371:3] Hän oli jo tuolloin tajunnut, että hänen tehtävänsä ei rajoittuisi vain juutalaisiin.

Kahdentenatoista vuotenaan Jeesus alkoi ansaita jonkin verran rahaa puusepänervestaassa. Merkittävää oli, että hän alkoi tiedostaa, millä tavoin hän oli ollut kotikylässään häiriöksi, ja muuttui yhä hienotunteisemmaksi eikä puhunut asioista, jotka olisivat antaneet aiheita pitää häntä tovereistaan poikkeavana. (1371:4)

Epävarmuus ja epäily kohdistuivat hänen oman tehtävänsä luonteeseen, eikä hän vielä mielessään käsittänyt omaa kaksinaista olemustaan eli yhdessä ainoassa persoonallisuudessa olevaa kaksinaista alkuperää olevaa olemusta.

Hänen kykynsä tulla toimeen veljiensä ja sisartensa kanssa tuli yhä paremmaksi, koska tahdikkuus, myötätunto ja heidän hyvinvoinnistaan ja onnellisuudesta huolehtiminen tulivat Jeesukselle entistä tärkeämmiksi.

Kahdentenatoista vuotenaan Jeesuksen kerro-

taan olleen erityisen kiinnostunut musiikista, ja kotona hän opetti sisaruksiaan. Hän tuli myös tietoiseksi Marian ja Joosefin hänen tehtävänsä luonnetta koskevista näkemyseroista: Maria koki yhä enemmän ja enemmän vuosien kuluessa, ettei Jeesus täyttänyt hänen ”hartaita odotuksiaan”. (1372:2) Joosef taas uskoi yhä vahvemmin Jeesuksen elämäntehtävän hengelliseen luonteeseen.

Kahdententoista vuotenaan ja vielä kaksi vuotta siitä eteenpäin Jeesuksen kerrotaan kärsineen mielenahdistusta, koska hän pyrki mukauttamaan omat näkemyksensä uskonnollisesta elämästä vanhempiensa vakiintuneisiin uskomuksiin. Hän halusi olla rehellinen omille vakaumuksilleen, kun toisaalta omatunto kehotti kuuliaisuuteen vanhempia kohtaan, ja niin hän teki yhteensovitteluja kahden maailman välillä: lojaalisuus omia henkilökohtaisia vakaumuksia kohtaan ja velvollisuudentunto omaa perhettä kohtaan. Jeesukselle osoittautui mahdolliseksi tämän ristiriidan ratkaisu: hän loi kahden vuoden aikana ”ryhmäsolidaarisuuden käsityksen”, joka pohjautui lojaalisuuteen, rehellisyyteen, suvaitsevuuuteen ja rakkauteen. (1372:6–1373:0)

Kolmantentoista vuotenaan Jeesus kävi läpi fyysisiä murrosiän muutoksia: ääni, mieli ja ruumis lähestyivät miehuutta.

Tänä vuonna hänelle syntyi Aamos-pikkuveli. Jeesus pohdiskeli nyt elämäntehtäväänsä, ja *Urantia-kirjassa* kerrotaan, että tänä vuonna *Jeesus vakuuttui ihmisenä siitä, että hänen oli määrä suorittaa maan päällä tehtävä, jonka tarkoitus olisi valistaa ihmistä ja paljastaa hänelle Jumala*. [1373:3]

Jeesus valmistui Nasaretin synagogan paikalliskoulun oppikurssilta. Hän päätti myös mielessään, ettei lähtisi Jerusalemiin opiskelemaan rabbien johdolla. Koulun lopettamisen kunniaksi Jeesus lähti vanhempiensa kanssa Jerusalemiin osallistuakseen ensimmäisen pääsiäisensä viettoon. Tällä matkalla hän tutustui Betaniassa kolmeen noin itsensä ikäiseen lapseen eli Mariaan, Marttaan ja Lasarukseen, ja niin kuin tiedämme, tästä syntyi elinikäinen ystävyys ja kohtaloiden yhteenkietoutuminen.

Perheen saapuessa Jerusalemiin Jeesus näki Öljymäeltä Isänsä temppelin ja koki voimakkaita ”inhimillisiä tunneväristyksiä” (1375:4).

Sivulla 1376 kerrotaan ensimmäisestä ylikuonnollisesta tapauksesta Jeesuksen elämässä: Immanuelin sanansaattajan ilmestymisestä Salvingtonista: *Pääsiäissapattia edeltävänä päivänä hengellisen valaistumisen vuoksiaallot vyöryivät Jeesuksen kuolevaismielen läpi ja täyttivät hänen ihmissydämensä ääriään myöten rakastavalla säälillä niitä hengellisesti sokeita ja moraalin suhteen tietämättömiä kansanjoukkoja kohtaan, jotka olivat kokoontuneet viettämään muinaista pääsiäisen muistojuhlaa. Tämä oli Jumalan Pojan lihallsessa hahmossa viettämistä päivistä eräs*

erikoisimmista. Ja yön aikana hänelle ilmestyi ensi kertaa hänen maisen elämänvaiheensa aikana Immanuelin valtuuttama ja Salvingtonista matkaan lähtenyt erityistehtävään asetettu sanansaattaja, joka sanoi: ”Hetki on tullut. On aika sinun ryhtyä toimittamaan Isäsi asioita.” [1376:1] Jeesuksella oli tämän tapahtuessa siis ikää vasta runsaat kaksitoista vuotta!

Tästä alkoi Jeesuksella elämänvaihe, jossa hän pyrki *yhdistämään yhdeksi kokonaisuudeksi toisaalta elämänsä laajenevan tarkoituksen ja toisaalta vanhempiensa toiveet ja velvollisuutensa omaa perhettään ja oman aikansa ja aikakautensa yhteiskuntaa kohtaan*. [1376:4]

Tähän tapahtumaan siis päättyi Jeesuksen pikkupojan elämänvaihe ja alkoi **nuorukaisvaihe – yhä paremmin itsensä tiedostavan jumalallisen ihmisen vaihe**.

Jerusalemissa Jeesus osallistui temppelikeskusteluihin. Hän suhtautui kriittisesti naisten syrjintään uskonnollisessa elämässä. Temppelirituaalien merkitysten selitykset eivät häntä tyydyttäneet, vaikka ne koskettivatkin hänen kauneuden- ja symboliikantajuuaan! Jeesus kieltäytyi uskomasta ”Jumalan vihaan ja Kaikkivaltiaan kiivauteen”, sillä hänellä oli vahva käsitys taivaan Isän rakkaudesta. Hän sanoi: *”En suostu uskomaan, että taivaassa oleva Isäni rakastaa minua vähemmän kuin maan päällä oleva isäni.”* [1378:1]

Jeesus oli järkyttynyt hartauden puutteesta temppelin pihoilla. Hän koki temppelin häväistyksi, koska siellä oli kiroilua, rahanvaihtoa, uhrieläimiä, prostituutiota. Jeesus järkyttyi ”hengellisestä rumuudesta”, jonka hän näki monen uskonharjoittajan kasvoilla. Hän teki mielessään päätöksen siitä, että asettaisi joskus verettömän pääsiäisenviettötavan. Jeesuksen vanhemmat olivat poissa tolaltaan hänen mielipiteidensä vuoksi!

Ja niin sattui, että nasaretilaisseurueen lähtiessä Jerusalemissa Jeesus oli temppelissä osallistumassa enkelikeskusteluun, johon hän syventyi niin, että jäi vahingossa seurueesta pois! Hän yöpyi ystäviensä Martan, Marian ja Lasaruksen kodissa. Jeesus vietti neljä päivää näissä temppelikeskusteluissa ja teki paljon kysymyksiä *Hän välitti opetuksensa niiden kysymysten avulla, jotka hän halusi esittää*. [1383:1] Hän oli viisas, huumorintajuinen, oikeudenmukainen ja huomaavainen kysymyksiä esittäessään eikä koskaan tuonut esille omaa etevämmyyttään vastustajan laudalta lyömiseksi: hänellä ei ollut itsekästä halua päästä väittelyn voittajaksi logiikan aseina. Hän halusi jo tuolloin vain julistaa ikuista totuutta ja tuoda ikuista Jumalaa esille. Hän halusi työskennellä sen hyväksi, että vapauttaisi ihmiset ”lain, rituaalin, seremoniaalisuuden ja tunkkaisen tradition orjuudesta”. *Mutta ratkaisun avaimet pysyivät totuutta etsivältä nuorukaiselta vielä kätkössä*. [1383:3] Eli Jeesus oli tässä vaiheessa vielä enemmänkin **totuutta etsivä** kuin ilmoittava.

Kun vanhemmat etsittyään Jeesusta useita päiviä viimein löysivät hänet temppeleistä, Maria-äiti sai melkoisen tunteenpurkauksen ja torui häntä. Jeesus vastasi: *"Mikä on synnä siihen, että olette näin kauan etsineet minua? Eikö mieleenne tullut, että löytäisitte minut Isäni huoneesta, sillä onhan koittanut aika, jolloin minun tulisi toimittaa Isäni asioita?"* [1384:3]

Kotona hän sanoi vanhemmilleen: *"Vaikka minun onkin noudatettava taivaassa olevan Isäni tahtoa, olen myös oleva kuuliainen isälleni, joka on maan päällä. Minä odotan hetkeäni."* [1384:7] Näin Jeesus mukautui lojaalisuuden täyttämiseen perhettään ja toisaalta sosiaalista palvelutoimintaa kohtaan ja toisaalta antaumukseensa velvollisuutensa täyttämiseksi. Jeesus joutui olemaan melkoinen "elämäntaiteilija" onnistuakseen kaikessa tässä. (1385:0)

Vanhemmilla oli vaikeaa niin kuin monilla vanhemmilla murrosikäisten kanssa on! Maria ryhtyi mm. edelleen "valmentamaan" Jeesusta jopa oman veljensä, Jeesuksen suosikkienon, avulla "messiaaniseen tehtävään Israelin vapauttajana". (1385:1) Niin vähän Maria siis ymmärsi Jeesuksen tehtävän luonnetta! Tai paremminkin hän piti kiinni omista piintyneistä käsityksistään...

Seuraavia kahta vuotta Jeesuksen elämässä, hänen **neljäntoista ja viidettätoista ikävuottaan**, sanotaan *Urantia-kirjassa* suuren koetuksen ajanjaksoksi. Jeesushan oli alkanut tiedostaa oman jumalallisuutensa ja kohtalonsa mutta ei ollut vielä päässyt laajalaiseen yhteydenpitoon sisimmässään olevan Suuntaajan kanssa (1386:1) *Urantia-kirjassa* 14 ja 15 vuoden ikää kuvataan siirtymävaiheena, vaarallisena ja vaikeana vaiheena inhimillisessä olemassaolossa, kautena *joka tuo mukanaan uusia velvollisuuksia ja mahdollisuuksia hankkia yhä pitemmälle menevää kokemusta jalan luonteenlaadun kehittämistä.* [1394:1]

Tutkija **Erikson** on luonut käsitteen "elämänkaaren vaiheet ja keskeiset psykososiaaliset ulottuvuudet", jonka avulla arvioidaan lapsen kokonaisvaltaista kehitystä. Tässä mallissa murrosiän ja varhaisnuoruusiän vaiheen keskeisenä psykososiaalisena ulottuvuutena eli kehityskriisin kohteena on identiteetin luja muodostus ja sen vastakohtana rooli-hajaannus (joka johtaa jatkossa eristäytymiseen), ja vuorovaikutuksen perusmuotona on "oleminen itsensä muiden kanssa".

Neljäntenätoista vuotenaan Jeesus teki kirvesmiehen ja puusepän töitä, ikeitä, telttakangas- ja nahkatöitä. Hän mietiskeli ja rukoili Nasaretin kukkuloiden hiljaisuudessa. Hän tuli yhä tietoisemmaksi lahjoittautumisensa luonteesta. Hän opiskeli synago-

gan kurseilla ja antoi sisaruksilleen kotiopetusta sekä harrasti harpunoittoa.

Maria-äiti alkoi jo odottaa, että Jeesus suorittaisi yliluonnollisia tekoja ja ihmeitä.

Sitten tapahtui onnettomuus: Joosef-isä kuoli työtapaturommassa Sepforiissa. Jeesuksen oli sen jälkeen otettava vastuulleen tuolloin raskaana oleva äitinsä ja seitsemän alaikäisen sisaruksensa hoitaminen. Sen lisäksi Jeesus tiedosti, että *hänen oli täytettävä taivaallisen Isänsä antama tehtävä, jonka mukaan hänen oli tuotava esille jumalallinen olemus maan päällä eläen ja lihaksi ruumiillistuneena.* [1388:2] Näin raukesi myös automaattisesti se, ettei Jeesus lähtenyt Jerusalemiin rabbien oppiin, ja *Urantia-kirjassa* todetaankin, että *hänen totuudenopettajan arvoaltansa ei milloinkaan ollut peräisin ihmislähteistä.* [1388:3] Suru oli läsnä perheessä Joosefin kuoltua. Eikä Jeesus vielääkään tiennyt, että Gabriel oli vierailut Marian luona ennen hänen syntymäänsä; hän sai kuulla tästä vasta kastepäivänään Johannekselta.

Jeesus alkoi vähitellen kehittää uutta mittapuuta arvioidakseen yhteiskunnallisia instituutioita ja uskonnon menettelytapoja: *Mitä se tekee ihmisen elun hyväksi; tuoko se Jumalan ihmisen luo; tuoko se ihmisen Jumalan luo?* [1388:5]

Viidentenätoista ikävuotena Jeesuksen elämässä tapahtui seuraavaa:

Marialle syntyi pikku-Ruut. Jeesus muotoili perheelleen Isä meidän -rukouksen ja opetti yksilöllistä rukoilemista kaavamaisen rukoilun sijaan. *Urantia-kirjassa* todetaan, että "ajatusmaailman sekavuus" kiusasi Jeesusta tänä vuonna (1389:8). Hänellä oli ilmeisesti ajatuksia ryhtyä välittömästi toteuttamaan ja "toimittamaan Isänsä asioita", mutta hän päätteli, että huolenpito perheestä oli nyt ensi sijalla. Tänä vuonna Jeesus löysi ns. *Heenokin kirjasta* kohdan, jonka vaikutuksesta hän rupesi käyttämään nimitystä "Ihmisen Poika" kuvaamaan lahjoittautumistehtäväänsä. Hän hylkäsi mielessään juutalaisen Messias-käsityksen, ajatuksen Daavidin valtaistuimesta ja profeetta Danielin Ihmisen Poika -profetiat. Pieni ote apokalyptisesta *Heenokin kirjasta*: *Sinä olet Ihmisen Poika, joka olet syntynyt vanhurskaita varten. Vanhurskaus asuu päälläsi eikä vanhaikäisen vanhurskaus sinua jätä.* Jeesuksella oli erehymätön kyky totuuden tunnistamiseen, mistä lähteestä hyvänsä se näyttikin tulevan (1390:3).

Jeesuksella oli syvällisiä mietiskelyjaksoja ja rukoushetkiä kukkuloilla sekä "kummallisia" ajatuksia, ja Maria oli ajoittain huolissaan hänen mielenterveydestään. Nykyäänkin kysytään usein: "Nuoruus vai hulluus?" Jeesus alkoi vähitellen sensuroida sitä, mitä toi julki, koska hän huomasi, että puhuminen johti

siihen, että häntä pidettiin omituisena tai tavallisista ihmisistä poikkeavana. Hän muuttui ulosantinsa osalta tavanomaiseksi ja sovinnaiseksi. Hän tunsikin yksinäisyyttä, koska ei ollut ketään ihmistä, jonka kanssa jakaa näitä huolia. Jeesus esitti tuona vuonna ensimmäisen saarnansa synagogassa. (s. 1891–1892)

Tuona vuonna perheellä oli huomattavia raha- huolia. Jeesus ei horjunut tai masentunut *Hän eli elämänsä, päivän kerrallaan, ja suoritti hyvin senhetkisen tehtävänsä ja hoiti uskollisesti silloiseen elämäntilanteeseensa kuuluneet välittömät velvollisuutensa.* [1393:1] *Urantia-kirjassa* todetaan lakonisesti: *Ja se ankara kokemus, että hänen oli hankittava perheensä toimeentulo, oli varmana taakkeena siitä, ettei häneltä liennyt aikaa joutavaan mietiskelyyn eikä mystisten mieltymysten tyydyttämiseen.* [1393:6] Perhe hoiti puutarhapalstaa, ja Jeesus haaveili maaseudullekin muutosta mutta joutui luopumaan haaveestaan.

Lapsuuden ja nuoruusiän katsotaan nykykäsityksen mukaan päättyvän suunnilleen 16–18 vuoden iässä ja aikuisuuden alkavan noin 18–21 vuoden iässä.

16:nesta 20. ikävuoteensa Jeesus toimi isänä ja onnistui samanaikaisesti saamaan aikaan älytoimintansa jäsentymisen omien päätöstensä voimalla ja sisäisen Opastajansa antamalla avulla. *Vähä vähältä hän oli saattanut jumalallisen ja inhimillisen olemuksensa yhteen.* [1398:4]

18. vuotena todetaan, että Jeesuksen ”ihmisen ja Jumalan mieli” oli juuri heräämässä. Hän osallistui hashenin perustamaan nuorten miesten filosofiseen keskustelukerhoon. Hän tapasi Johanneksen (tulevan Kastajan), ja he päättivät olla tapaamatta ennen julkisen toiminnan alkua odottaen ”taivaallisen Isän kutsua”.

19. vuotenaan Jeesus kehitti oman positiivisen lastenkasvatusmenetelmänsä, jossa korostettiin hyvää ja opetettiin viisasta kuria. Tänä vuonna Jeesus joutui myös kieltäytymään Rebekan ehdottamasta avioliitosta, koska ensinnäkin hänellä oli isänsä perhe vastuullaan, toiseksi hän oli ”kohtalon poika” ja lisäksi hän oli myös päättänyt, ettei hänestä tulisi lihallisten lasten isää.

20. vuotenaan Jeesus kävi Betaniassa Martan, Marian ja Lasaruksen luona, ja he viettivät kaikkien aikojen ”ensimmäistä pääsiäisjuhlaa ilman pääsiäislammasta”. Tässä tilaisuudessa Jeesus kutsui leipää ”elämän leiväksi” ja viiniä ”elämän vedeksi”.

Aikuisuuden kynnyksellä Jeesus oli oppinut seuraavat aikuisuuden tehtävät:

- kantamaan vastuuta
- tietämään, miten elämä jatkuu pettymyksistä huolimatta

- kestämaan tavoitteidensa raukeamisen toistaiseksi
- olemaan rehti ja oikeudenmukainen, vaikka häneen suhtaudutaan epäoikeudenmukaisesti
- sovittamaan hengellisen elämäntavan ihanteensa maisen olemassaolon vaatimuksiin
- suunnittelemaan ihanteellisemman, korkeamman päämäärän saavuttamista ja samalla mobilisoimaan kaikki voimansa välittömän, välttämättömyyden asettaman päämäärän saavuttamiseksi
- sovittamaan omat toiveensa tilanteen asettamiin arkipäivän vaatimuksiin
- hallitsemaan hengelliseen käyttövoimaan sisältyvän energian käyttämisen aineelliseen suoritukseen
- elämään taivaallista elämää samalla kun mainen olemassaolo jatkuu
- yhä enemmän luottamaan taivaallisen Isänsä ohjaukseen
- muuntamaan ajallisuudessa koetut vaikeudet ikuisuuden riemuvoitoksi. (1405:4)

Yhteenvedona voidaan todeta: *Lapsuudessaan hän keräsi laajan tietomäärän; nuoruudessaan hän lajitteli, luokitteli ja suhteutti tämän tietoaineiston;* [1405:6] ja sen jälkeen hän tämän samaisen aineiston perusteella myöhemmin opetti, hoivasi ja palveli kuolevaisia lähimmäisiään **koko Nebadonissa.**

Lähdeaineisto

Urantia-kirja, luvut 122–126

Kuusi teoriaa lapsen kehityksestä (toim. Ross Vasta, 1997)

Terve ja psyykkisesti häiriintynyt lapsi (Anna Freud, 1965)

Lasten- ja nuorisopsykiatria (kust. Duodecim, 1996)

Lisäksi suosittelen seuraavia teoksia:

Mustat ja valkeat leikit (Matti Bergström, 1997)

Kateus ja kiitollisuus (Melanie Klein)

Elämänkaari ja kriisit (Kari E. Turunen)

Maailma lapsen silmin (Daniel Stern)

Avioerolapset (Lee Salk, 1979)

Tosi poikia (William Pollack, 1998) (Käsittelee ansiokkaasti mm. homoseksualismia.)

Tasapainoinen kasvu ja kasvatus (Rudolf Steiner, 1922)

Indigolapset (Lee Carrol & Jan Tober, 1999)

Elämää maailmankaikkeudessa

Kari Kuosmanen

Kun *Urantia-kirjaan* tutustuu, yksi hämmästyttävimmistä asioista, jotka vyöryvät lukijaa vastaan, on se suunnaton runsaus ja moninaisuus, jona ilmiö nimeltä elämä esiintyy maailmankaikkeudessa. Elämä kokonaisuudessaan on mysteeri, joka on mitä ominaisinta jumaluudelle, ja sen äärettömän moninainen ilmentyminen erilaisina olentoluokkina absoluuttisista jumaluuksista yksisoluisiin olioihin on osoitus jumalallisten suunnitelmien rajattomien metamorfoosien määrästä. Jotta alustuksen pohjana ei olisi pakko kolata läpi koko *Urantia-kirjaa*, yritän rajata aiheen vain siihen, mikä kattaa ainoastaan sen osan elämästä, jonka käsitämme biologisena elämänä.

Minulla on se käsitys, että ajan kuluessa yhä enenevä määrä ihmisiä on taipuvainen uskomaan, että maailmankaikkeudesta löytyy elämää oman planeettamme ulkopuolelta. Lisäksi, kun **Orwellin** aikoihin uskottiin, että maapallon ulkopuoliseen elämään tulee suhtautua pelonsekaisin tuntein, nykyisin ihmiset alkavat olla yhä alttiimpia näkemään, että pienet vihreät miehet voivatkin olla sivilisaatioltaan, filosofialtaan ja moraalisisilta ominaisuuksiltaan omaa ihmiskuntaamme korkeammalla tasolla. Reunahuomautuksena vain: Onkohan toisenlaiseen käsitykseen edes mahdollista päätyä?

Jo ennen toista maailmansotaa, mutta erityisesti kylmän sodan aikana, ufojen havainnoiminen ja jopa jonkinlainen herkkäuskoisuus kaikkia ufoilmiöitä kohtaan eli voimakasta nousukautta. Etenkin siihen aikaan suhtauduttiin ajatukseen maapallon ulkopuolisesta elämästä kärjistetyn vastakkaisin näkemyksin. Toisten mielestä tuhannet havaitut ilmiöt olivat humpuukia ja huijausta kaikki tyynni, toiset suhtautuivat lähes mihin tahansa ilmiöön uskonnollisen vakaumuksen tapaisella varmuudella. Kun *Urantia-kirja* rantautui Suomeen, oli mukana kuitenkin pieni joukko ufoista kiinnostuneita ihmisiä – tällainen käsitys minulla on, korjatkaa ihmeessä, jos olen väärässä. Vaikka heidän oli helppo hyväksyä kirjan ilmoitus maapallon ulkopuolisesta elämästä, heillekin on mahdanut olla melkoinen yllätys älyllisen elämän esiintymisen valtaisuus. Heidän aikanaan **Adamskin** kertomukset oman aurinkokuntamme muista asutuista planeetoista oli helppo uskoa, koska ei ollut minkäänlaisia käsityksiä siitä, kuinka ainutkertainen rakennelma oma aurinkokuntamme on, puhumattakaan siitä, että vielääkään ei ole tieteen keinoin todennettavissa, kuin-

ka moninaisissa olosuhteissa elämää voikaan esiintyä. Itse asiassa *Urantia-kirjan* lukeneet käsittävät, että elämä maailmankaikkeudessa ei ole harvinainen poikkeus, vaan pikemminkin päinvastoin: koko maailmankaikkeuden mieli on siinä, että se toimii elämän kehona...

Elämästä maailmankaikkeudessa kerrotaan kaikessa suurpiirteisyydessään seuraavaa (sivu 167):

Yksi järjestelmä käsittää noin tuhat maailmaa.

Yksi konstellaatio (100 järjestelmää) käsittää noin satatuhatta maailmaa.

Yksi paikallisuniversumi (100 konstellaatiota) käsittää noin 10 miljoonaa maailmaa.

Yksi piensektori (100 paikallisuniversumia) käsittää noin miljardi maailmaa.

Yksi suursektori (100 piensektoria) käsittää noin 100 miljardia maailmaa.

Yksi superuniversumi (10 suursektoria) käsittää noin biljoona maailmaa.

Kaikki nämä luvut pitää luonnollisesti kertoa seitsemällä eli superuniversumien määrällä, joten asuttujen maailmojen määrä on selvästi alle seitsemän biljoonaa, koska uusia maailmoja luodaan vielä runsaasti. On mahdotonta yrittää arvioida kaltaistemme kuolevaisten nykyistä lukumäärää, saati sitten lukumäärää kautta aikojen, mutta jos varovaisesti kerrotaan maailmojen lukumäärä esimerkiksi kymmenellä miljardilla, päästään edes jonkinlaiseen arvioon kautta aikojen eläneiden kuolevaisten lukumäärästä eli noin 70 triljoonaan kuolevaiseen – lukuun, jossa 7:n jälkeen on 19 nollaa. Olen melko varma, että nopeasti arvioimani lukumäärä heittää ehkä pahastikin, mutta en uskalla arvailla, kumpaan suuntaan. Niiden, jotka pitävät itseään kerrassaan ainutkertaisina yksilöinä, on hyvä tietää, että Jumala jakaa tämän illuusion heidän kanssaan. Siinä pienryhmille miettimistä, miten on selitettävissä tämä 70-triljoonainen ainutkertaisuus!

Elämän juurruttaminen Urantialle

Elämän runsaudesta huolimatta itse elämä jää meille mysteeriksi. Biologisen elämän aikaansaamiseksi tarvitaan Elämänkantajien uutteraa ja pitkäjänteistä työtä ja sen alullepanemiseksi salaperäistä jumalallista ki-

pinää. Vaikka Urantia onkin niin sanottu desimaaliplaneetta, jossa tehdään kokeiluja elämän eri muodoilla, elämän juurruttaminen tännekin tapahtui suurin piirtein samalla tavalla kuin lukuisiin muihinkin asutuihin maailmoin. Tutkitaanpa, mitä *Urantia-kirja* kertoo planeettamme asuttamisesta elämälle:

Koko Sataniassa on vain kuusikymmentäyksi Urantian kaltaista maailmaa, planeettaa, joilla elämä on muuntelejen kohteena. Asutut maailmat on valtaosaltaan kansoitettu vakiintuneita menetelmiä noudattaen; Elämänkantajille ei sellaisilla sfääreillä suoda paljonkaan liikkumavaraa heidän suunnitellessaan elämän juurruttamista. Mutta suunnilleen yksi maailma kymmenestä määrätään desimaalplaneetaksi ja merkitään Elämänkantajien erityisrekisteriin. Ja kun pyrimme muuntelemaan tai mahdollisuuksien mukaan kohentamaan elävien olentojen universumikohtaisia vakiotyyppejä, meillä on sellaisilla planeetoilla lupa suorittaa tiettyjä elollisuuteen kohdistuvia kokeiluja. [664:1]

600.000.000 vuotta sitten Jerusemista lähetetty Elämänkantajain komissio saapui Urantialle, ja valmistellakseen elämän juurruttamista Satanian järjestelmän maailmaan numero 606 se ryhtyi tutkimaan Urantian fyysisiä olosuhteita. Tämä tuli olemaan kuudessadaskuudes kokemuksemme Nebadonin kaavioiden mukaisen elämän alkuunsaattamisesta Sataniassa ja kuudessakymmenes tilaisuutemme tehdä muutoksia paikallisuniversumin elollisuuden perus- ja standardikaavoihin ja tuottaa niistä muunnelmia. [664:2]

On mainittava, etteivät Elämänkantajat voi panna elämää alulle ennen kuin sfääri on valmis evolutionaarisen kehityskulun alkuunsaattamiseen. Emme myöskään voi järjestää elollisuuden kehittymistä nopeammaksi kuin minkä planeetan fyysinen edistymisen suo ja minkä se kykenee ylläpitämään. [664:3]

Satanian Elämänkantajat olivat suunnitelleet elollisuudelle natriumkloridiin perustuvan rakennemallin. Mihinkään toimenpiteisiin elämän juurruttamiseksi ei sen vuoksi voitu ryhtyä ennen kuin valtamerten vedet olivat muuttuneet riittävän suolaisiksi. Urantian protoplasmatyypin voi toimia vain sopivassa suolaliuoksessa. Kaikki alkuasteinen elollisuus – kasvit ja eläimet – kehittyi suolaliuoksesta koostuvassa elinympäristössä. Myöskään monimutkaisemmat maaeläimet eivät voisi säilyä hengissä, ellei tämä samainen elintärkeä suolaliuos kiertäisi niiden ruumiissa sen verivirran muodossa, joka yhtämittäisesti huuhtelee jokaista pikkuruista elävää solua tässä "suolameressä", meressä, johon solu kirjaimellisesti uppoaa. [664:4]

Primitiiviset esivaiheenne kiertelivät vapaasti suolaisessa valtameressä. Nykyisin tämä sama merenkaltainen suolaliuos kiertää vapaasti ruumiissanne huuhtoen kutakin yksittäistä solua kemiallisella nesteellä, joka kaikilta pääominaisuuksiltaan on verrattavissa siihen suolaveteen, joka planeetallamme pani ensimmäisten elävien solujen ensimmäiset protoplasmalle ominaiset reaktiot liikkeelle. [664:5]

Mutta nyt puheena olevan kauden alkaessa Urantia on kehittymässä kaikin tavoin kohti tilaa, joka on suotuisa me-

rellisen elollisuuden alkuunsaattamiseen. Maan päällä ja lähiavaruudessa tapahtuva fyysinen kehitys on hitaasti mutta varmasti valmistamassa näyttämöä myöhemmille yrityksille sellaisen elollisuuden muotojen alkuunsaattamiseksi, joiden olimme päättelleet soveltuvan parhaiten siihen fyysiseen ympäristöön – sekä maa- että avaruusympäristöön –, joka tuoloin oli kehkeytymässä. [664:6]

Tämän jälkeen luvussa 58 kerrotaan monia mielenkiintoisia yksityiskohtia asioista, jotka tekivät planeettamme suotuisaksi elämälle. Mutta välttämättömän merkityksen elämän synnylle ja kehitykselle luovat nuo uutterat ja kärsivälliset Elämänkantajat, jotka satoja vuosimiljoonia jaksavat tehdä huolellista työtä näissä elämän kasvihuoneissa. Minun on tunnustettava, että kun olin ensimmäisen kerran lukenut luvun elämän juurruttamisesta Urantialle, tunsin mielipahaa, jos tahattomasti olin astunut muurahaisen päälle, jos senkin takia, että Elämänkantajilta oli senkin olennon kehittämiseksi mennyt vuosimiljoonien aherrus.

Luvussa 36 kerrotaan tästä Elämänkantajien ihmeellisestä ryhmästä. Luvun alussa Elämänkantajista kerrotaan seuraavaa:

Elämä ei ala itsestään. Elämä rakennetaan (paljastamattomien) Olemisen Arkkitehtien laatimien suunnitelmien mukaan, ja elämä ilmaantuu asutettaville planeetoille joko suoraan muualta tuotuna tai paikallisuniversumien Elämänkantajien toimenpiteiden tuloksena. Mainitut elämän tuojat kuuluvat Universumin Poikien moninaisen perheen kaikkein kiinnostavimpiin ja monitaitoisimpiin jäseniin. Heille uskotaan elollisuuden suunnittelu ja sen vieminen planeettasfääreille. Ja tämän elämän näihin uusiin maailmoin juurrutettuaan he jäävät niihin pitkiksi ajoiksi vaalimaan sen kehitystä. [396:1]

Edelleen:

Elämä ei ilmaannu universumeihin omaehtoisesti. Elämänkantajien on elottomilla planeetoilla pantava se alulle. He ovat elämän tuojia, kylväjiä ja varjeljoita siinä muodossa, jossa elämä avaruuden evolutionaarisissa maailmoissa ilmenee. Kaikki se elollisuus, joka kuuluu Urantialla tunnettuihin luokkiin ja muotoihin, ilmaantuu näiden Poikien mukana, joskaan kaikkia planetaarisen elämän muotoja ei esiinny Urantialla. [399:3]

Elämänkantajien ryhmä, jolle annetaan tehtäväksi elämän kotiuttaminen uuteen maailmaan, koostuu tavallisesti sadasta vanhemmasta Elämänkantajasta, sadasta avustajasta ja tuhannesta varjelijasta. Useinkin Elämänkantajat tuovat uuteen maailmaan varsinaista elämänplasmaa, mutta näin ei tapahdu aina. Toisinaan he järjestävät vasta kohdeplaneetalle saavuttuaan elämän rakennekaavat niiden kaavojen mukaisesti, jotka on aiemmin hyväksytty tätä uutta elämän juurrutusyritystä varten. Näin tapahtui muun muassa Urantian planetaarisen elämän alkuunpano. [399:4]

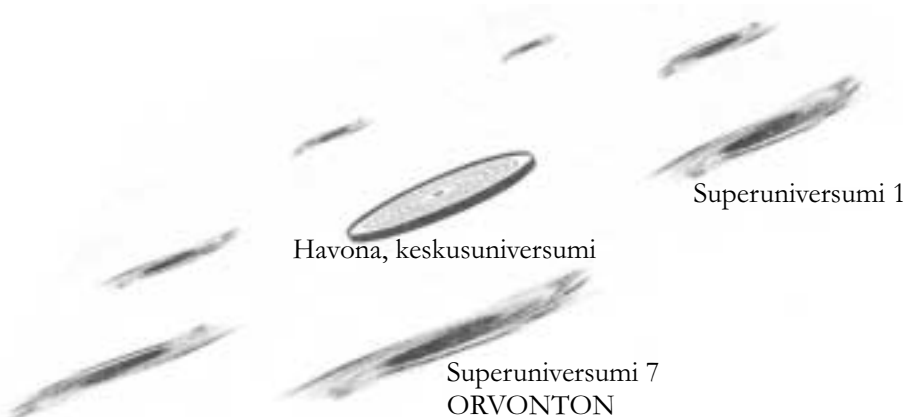
Jatkuu sivulla 17

Suuruniversumi on nykyinen organisoitu ja asutettu luomistulos. Se koostuu seitsemästä superuniversumista, joiden yhteenlaskettu evolutionaarinen potentiaali on noin seitsemänbiljoonaa asutettua planeettaa, ellei keskusluomuksen ikuisia sfäärejä oteta lukuun. Mutta tähän varovaiseen arvioon ei ole sisällytetty arkkitehtonisia hallintofäärejä, eikä se kata organisoimattomien universumien etäisiä ryhmiä. Suuruniversumin tämänhetkinen repaleinen reuna, sen epätasainen ja keskeneräinen äärialue, yhdessä koko tavattoman epävakaisen astronomisen tilan kanssa, panevat tähtitutkijamme uskomaan, että seitsemän superuniversumiakin ovat nykyisellään vielä keskeneräisiä. Kulkiessamme jumalallisen keskuksen sisältä mihin tahansa tiettyyn suuntaan ulospäin saavumme lopulta järjestetyn ja asutetun luomistuloksen ulkorajoille, tulemme suuruniversumin uloimmille äärille. Ja aivan tämän ulkorajan läheisyydessä, tällaisen suurenmoisen luomuksen kaukaisessa nurkassa, sijaitsee teidän tapahtumaintäyteinen paikallisuniversuminne. [129:11]

Pubuessamme näistä seitsemästä kehittyvästä superuniversumista yhdessä keskellä olevan ja jumalallisen universumin kanssa käytämme yleisesti sanaa suuruniversumi; nämä ovat tähän mennessä organisoitua ja asutetua luomistulokset. Ne kaikki muodostavat osan kokonaisuniversumista, joka käsittää myös ulkoavaruuden asuttamattomat mutta liikkeessä olevat universumit. [1:6]

Oma maailmanne, Urantia, on yksi monista samankaltaisista asutuista planeetoista, jotka muodostavat Nebadonin paikallisuniversumin. Tämä universumi yhdessä muiden samankaltaisten luomusten kanssa muodostaa puolestaan Orvontonin superuniversumin, jonka Uversa-nimisestä pääkaupungista komissiomme on lähtöisin. Orvonton on yksi seitsemästä ajallisuuden ja avaruuden evolutionaarisesta superuniversumista, jotka kiertävät jumalallisen täydellisyuden koskaan alkamatonta ja koskaan päättymätöntä luomusta, Havonan keskusuniversumia. Tämän ikuisen keskusuniversumin sydämessä on paikallaan pysyvä Paratiisin Saari, infiniittisyyden maantieteellinen keskipiste ja ikuisen Jumalan asuinsija. [1:5]

Kuten kuolevaiset luottavat auringon energiaan elämän ylläpitäjänä, kokolaila samoin suuruniversumikin luottaa niubin ehtymättömiin energioihin, jotka virtaavat ala-Paratiisista pitämään yllä avaruuden aineellisia toimintoja ja kosmisia liikkeitä. [1276:3]

S U U R U N I V E R S U M I	Paratiisi	K O K O N A I S U N I V E R S U M I
	Keskusuniversumi	
	Superuniversumi	
	Suursektori	
	Piensektori	
	Paikallisuniversumi	
	Konstellatio	
Paikallisjärjestelmä	Asuttu planeetta	
Asuttu planeetta		
	Ulkoavaruusvyöhykkeet (vielä asumattomat)	

Suuruniversumi ei ole vain fyysistä valtavuutta, hengen ylevyyttä ja ähyllistä suuruutta edustava aineellinen luomus, vaan se on myös suurenmoinen ja herkästi reagoiva elävä organismi. Värähtelevänä kosmoksena ilmenevän valtavan luomuksen mekanismin joka puolella sykkii aktuaalinen elämä. Universumien fyysinen todellisuus symboloi Kaikkeivaltiaan Korkeimman tajuttavissa olevaa reaalisuutta; ja tiedonbankintavirtapiirit läpäisevät tämän elävän organismin, aivan kuten ihmisruumiissa risteilee hermoston ärsykeväylien verkko. Tämä fyysinen universumi on täynnä energiaväyliä, jotka tehokkaasti aktivoivat aineellista luomistulosta, aivan kuten ravintona nautitut assimiloituvat energiatuotteet verenkierron kuljettamina ravitsevat ja energisoivat ihmisruumiin. Suunnattoman suuresta universumista eivät puutu sellaisetkaan suurenmoisen ylivalvonnan koordinoitikeskukset, joita voitaisiin verrata ihmismekanismissa tavattavaan herkkään kemiallisen valvonnan järjestelmään. Mutta jospa tietäisitte edes jotakin voimakeskusten fysiikasta, voisimme teille analogian keinoin kertoa fyysisestä maailmankaikkeudesta peräti paljon enemmän. [1276:2]

Ulkoavaruuden tasot. Kankana avaruudessa, seitsemästä asutusta superuniversumista valtavan matkan päässä, on kerääntymässä laajoja ja uskomattoman häkellyttäviä, vahvuudesta ja aineellistuvista energioista koostuvia kehiä. Seitsemän superuniversumin energiakehien ja tämän vahvuustoimintaa osoittavan jättiläismäisen ulomman vyöhykkeen välissä on subteellisen rauballinen avaruusvyöhyke, jonka leveys vaihtelee, mutta on keskimäärin noin neljäsataatuhatta valovuotta. Näissä avaruuden vyöhykkeissä ei esiinny tähtipölyä — kosmista sumua. Näiden ilmiöiden tutkijamme ovat epävarmoja siitä, mikä on tällä seitsemällä superuniversumilla ympäröivällä, subteellisen rauballisella vyöhykkeellä olevien avaruusvahvuuksien täsmällinen status. Mutta noin puolen miljoonan valovuoden päässä nykyisen suuruniversumin äärireunalta havaitsemme alkavaksi vyöhykkeen, jossa esiintyy uskomattoman voimakasta energiatoimintaa. Toiminta lisääntyy volyymitaan ja intensiteetiltään yli kahdenkymmenenviidenmiljoonan valovuoden päähän. Nämä valtavat energisoivista vahvuuksista koostuvat pyörteet sijaitsevat ensimmäisellä ulkoavaruuden tasolla. Tämä yhtiäksöinen vyö, jossa esiintyy kosmista aktiiviteettia, ympäröi tunnettua, organisoitua ja asuttua luomistulosta sen joka puolelta. [129:12]

Näiden alueiden takana tapahtuu vieläkin suurimittaisempaa toimintaa, sillä Uversan fyysikot ovat löytäneet ensimmäisiä merkkejä vahvuuden ilmentymistä yli viisikymmentämiljoonaa valovuotta **ensimmäisen** ulkoavaruustason ilmiöitten äärimmäisten esiintymisalueitten takaa. Nämä toiminnot ennakoivat epäilemättä kokonaisuniversumin **toisen** ulkoavaruustason aineellisten luomusten organisointia. [130:1; korostus kirjoittajan]

Keskusuniversumi on ikuisuuteen kuuluva luomus; seitsemän superuniversumia ovat ajallisuuden luomuksia. Ulkoavaruuden neljän tason on epäilemättä määrä olevaistaa — kehittää luomistyön perimmäisyys. On myös niitä, jotka väittävät, ettei Infiniittinen koskaan voi saavuttaa täyttä julkaituloaan muutoin kuin infiniittisyydessä. Siksi he postuloivat **neljännen** ja äärimmäisen avaruustason takana olevaksi vielä yhden ja paljastumattoman luomuksen, mahdollisesti iäti laajenevan, koskaan päättymättömän, infiniittisen universumin. Teoriassa emme osaa rajoittaa sen enempää Luojan infiniittisyyttä kuin luomistuloksen potentiaalista infiniittisyyttäkään, mutta sellaisena kuin **kokonaisuniversumi** on olemassa ja sellaisena kuin sitä hallitaan, sillä on meidän käsityksemme mukaan rajansa: se on ehdottomasti rajallinen ja ulkoreunoiltaan se rajoittuu avoimeen avaruuteen. [130:2; korostus kirjoittajan]

Nyt kun teille alkaa vähitellen valjeta aineellisen maailmankaikkeuden valtavuus, siinä laajuudessa kuin se on havaittavissa astronomisesta sijaintipaikastanne, avaruudellisesta asemapaikastanne tähtien järjestelmissä, teille tulisi selvitä, että tällaisella valtavalla aineellisella **maailmankaikkeudella täytyy olla tarkoitustaan vastaava ja arvollinen pääkaupunki**, päämaja, joka on koko tämän mittaamattoman ja kaukaisuuksiin ulottuvan, aineellisista maailmoista ja elävistä olennoista koostuvan luomistuloksen universaalisen Hallitsijan arvon ja infiniittisyyden mukainen. [119:2; korostus kirjoittajan]

Avaruusrespiraation jaksot kestävät kummassakin vaiheessa vähän yli miljardi Urantian vuotta. Yhden vaiheen aikana universumit laajenevat, seuraavan syklin aikana ne supistuvat. Lämpäisty avaruus on nyt lähestymässä laajenemisvaiheen puoliväliä, samalla kun läpäisemätön avaruus lähestyy supistumavaiheen puoliväliä, ja meille kerrotaan, että avaruuden kummankin ulottuman uloimmat rajat ovat teoreettisesti nyt likimain yhtä etäällä Paratiisista. Lämpäisemättömän avaruuden reservit ulottuvat nyt pystysuunnassa ylä-Paratiisin yläpuolelle ja ala-Paratiisin alapuolelle aivan yhtä pitkälle kuin universumien läpäisty avaruus ulottuu vaakatasossa ulospäin Paratiisin reunasta ulottuen aina neljännelle ulkoavaruuden tasolle saakka ja sen ylikin. [123:6; korostus kirjoittajan] Miljardin Urantia-vuoden ajan avaruuden reservit supistuvat, kun taas kokonaisuniversumi ja koko vaakatasoisen avaruuden vahvuustoiminnot laajenevat. Näin ollen koko laajenemis supistumissyklin läpikäymiseen tarvitaan vähän yli kaksimiljardia Urantian vuotta. [124:1]

Aine on keskusuniversumia lukuun ottamatta kaikissa universumeissa samanlaista. Aineen fyysiset ominaisuudet määräytyvät sen rakennusosina olevien jäsenten kiertonopeuksista, kiertoliikkeessä olevien osien lukumäärästä ja niiden koosta, niiden ja ytimen välisestä etäisyydestä eli aineen sisältämästä avaruudesta sekä eräiden Urantiolla vielä tuntemattomien voimien läsnäolosta. [471:8; korostus kirjoittajan]

Avaruus ei reagoi gravitaatioon, mutta se toimii gravitaation subteen tasapainottimena. Ellei avaruuden muodostamaa pehmikettä olisi, avaruudessa sattuvat räjähdykset vavisuttaisivat ympäristössä olevia taivaankappaleita. Lämpäistyllä avaruudella on myös gravitaatiota kumoava vaikutus fyysiseen eli lineaariseen gravitaatioon nähden; avaruus voi itse asiassa neutraloida tämän gravitaatiovaikutuksen, vaikei se voikaan sitä viiyyttää. **Absoluuttinen gravitaatio** on Paratiisin gravitaatiota. Paikallinen eli **lineaarinen gravitaatio** liittyy energian tai aineen sähköiseen vaiheeseen. Se toimii keskus-, super- ja ulkouniversumeissa, aina siellä, missä on tapahtunut sopivaa aineellistumista. [125:6; korostus kirjoittajan]

Gravitaation väistämätön puoleensa vetävä voima pitää tebookkaasti otteessaan koko avaruuden kaikkien universumien kaikki maailmat. Gravitaatio on Paratiisin fyysisen läsnäolon kaikkivoipa ote. Gravitaatio on se kaikkivaltias lanka, johon kimaltelevat tähdet, loimuavat auringot ja pyörivät sfäärit on pujotettu, ja näistä muodostuu ikuisen Jumalan universaalinen fyysinen koru. Ja tämä Jumala on Jumala, joka on kaikki, joka täyttää kaiken ja johon kaikki sisältyy. [125:4]

Absoluuttisen aineellisen gravitaation keskus ja kohtio on Paratiisin Saari, jota täydentävät Havonaa ympäröivät pimeät gravitaatiokappaleet ja jota tasapainottavat ylempi ja alempi avaruuden reservi. Ala-Paratiisin kaikki tunnetut ulosvirtaukset reagoivat poikkeuksesta ja erehtymättä siihen keskeiseen gravitaation vetoon, joka vaikuttaa kokonaisuniversumin ellipsinmuotoisten avaruustasojen loppumattomilla kehillä. Jokaisella kosmisen todellisuuden tunnetulla muodolla on aikakautinen kaarre, kehäsimuodostumisen taipumus ja suuren ellipsin kiertymä. [125:5]

Atomit ja elektronit ovat painovoiman alaisia. Ultimatonit **eivät** ole paikallisen gravitaation, aineellisen vetovoiman vuorovaikutussubteiden alaisia, mutta absoluuttista eli Paratiisin gravitaatiota, universumien universumin universaalisen ja ikuisen kehän kulkusuuntaa ja kiertoliikettä, ne tottelevat täysimääräisesti. Ultimatonien energia ei noudata läheisten eikä kaukaisten ainesmassojen lineaarisen gravitaation puoleensa vetävää voimaa, mutta alati se toki kiertää kaukaisuuksiin ulottuvan luomistuloksen suuren ellipsin mukaista kehää. [465:2]

... jatkoa sivulta 13

Kun fyysiset rakennekaavat on järjestetty hyväksytyjen kaavioiden mukaan, silloin Elämänkantajat katalysoivat tuon elottoman aineen antamalla sille oman persoonallisuutensa kautta elämän henkikipinän, ja tuossa tuokiossa elottomista kaavoista tulee elävää ainetta. [399:5]

Elonkipinän – tuon elämän mysteerin – lahjoittaminen tapahtuu Elämänkantajien kautta, mutta ei heidän aikaansaannoksenaan. He toki valvovat tällaisia ilmiöitä, he muotoilevat itsensä elämänplasman, mutta Universumin Äiti-Henki toimittaa elävän plasman olennaisimman tekijän. Ärettömän Hengen Luovalta Tyttäreltä tulee se energiakipinä, joka panee elämän ruumiiseen ja enteilee mielen syntyä. [399:6]

Tuosta energiakipinästä ja elämän ihmeellisestä olemuksesta kerrotaan luvussa 36 vielä seuraavaa:

Elämää on sekä mekanistista että vitalistista – aineellista ja hengellistä. Urantian fyysikot ja kemistit tulevat pääsemään yhä pidemmälle kasvi- ja eläinkunnan protoplasmaismuotojen ymmärtämisessä, mutta koskaan he eivät pysty tuottamaan eläviä organismeja. Elämä on jotakin, joka eroaa kaikista energian ilmenemismuodoista; fyysisten luotujen aineellinen elämä ei sekään luonnostaan kätkeydy aineeseen. [403:6]

Aineellisilla olevaisilla voi olla itsenäinen olemassaolo, mutta elämä kumpuaa vain elämästä. Mieli on johdettavissa vain jo olemassa olevasta mielestä. Henki voi saada alkunsa vain henkeä olevista esimuodoista. Luotu saattaa tuottaa elämän muotoja, mutta vain luojapersoonallisuus tai luova voima voi antaa aktivoivan elonkipinän. [403:7]

Elämänkantajat voivat organisoida elävien olentojen aineelliset hahmot ja fyysiset rakennekoodit, mutta Hengeltä tulee elämän alkukipinä, ja Henki antaa lahjana mielen. Jopa Elämänkantajien omissa Salvingtonin maailmoissaan organisoimat kokeelliset elämän elollisuusmuodot ovat aina lisääntymiskyvyttömiä. Kun elämän kaavat ja mallit kootaan oikealla tavalla yhteen ja järjestetään asianmukaisesti, Elämänkantajan läsnäolo riittää elämän alullepanemiseen, mutta kaikki tällaiset elolliset organismit ovat vajavaisia kahden elintärkeän ominaisuuden suhteen, nimittäin mielellisyyden ja lisääntymiskyvyn osalta. Eläimen mieli ja ihmismieli ovat seitsemän mielenauttajahengen kautta toimivan Universumin Äiti-Hengen antamia lahjoja, kun taas luodun lisääntymiskyky on Universumin Hengen erityinen ja henkilökohtainen anti Elämänkantajien alkuunpanemalle elämänplasman kantamuodolle. [404:1]

Kun Elämänkantajat ovat – energijärjestelmät organisoituaan – laatineet elämän rakennekaavat, tarvitaan vielä yksi ilmiö: näille elottomille hahmoille on annettava "elämän henkäys". Jumalan Pojat voivat rakentaa elämän muodot,

mutta Jumalan Henki vasta antaa todella elämän kipinän. Ja kun tällä tavoin annettu elämä on käytetty loppuun, jäljelle jääneestä aineellisesta ruumiista tulee jälleen kuollutta ainetta. Lahjaksi saadun elämän ehtyessä ruumis palaa sen aineellisen universumin poveen, josta Elämänkantajat sen lainasivat palvelemaan tilapäisenä välikappaleena elämän lahjalle, jonka he välittivät tällaiseen energia-aineen näkyvään yhdistymään. [404:2]

Elämä, jonka Elämänkantajat antavat kasveille ja eläimille, ei kasvin tai eläimen kuoltua enää palaa Elämänkantajien luo. Tällaisesta elävästä kohteesta poistuvalla elämällä ei ole identiteettiä eikä persoonallisuutta, se ei yksilönä selviydy kuolemasta. Olemassaolonsa aikana ja aineellisessa ruumiissa ollessaan se on muuttunut, se on läpikäynyt energiaalisen kehityksen ja jää olemaan vain universumin kosmisten vahvuuksien osana. Se ei jää eloon yksilöllisenä elämänä. Kuolevaisten luotujen elonjääminen perustuu kokonaan siihen, että kuolevaisessa mielessä kehittyy kuolematon sielu. [404:3]

Tämä elämän ehdottoman jumalallinen alkuperä muuttui minulle kirjan lukemisen alkuaikoina eräänlaiseksi keskeiseksi dogmiksi. Se ilmaisi selvin sanoin, että ihmisen on mahdotonta luoda elämää laboratoriossa. Ajatukseni *Urantia-kirjan* todenperäisyydestä muotoutuikin suurin piirtein seuraavasti: Uskon *Urantia-kirjan* aitouteen ainakin niin kauan kuin ihminen ei pysty luomaan elävää olentoa.

Elämän monimuotoisuus

Valtava elämänmuotojen varioitavuus on yksi asia, joka kirjaa lukiessa mykistää. Tieteiselokuvien kuvitelmat ulkoavaruuden elollisten olentojen muodoista ja ominaisuuksista taitavat jäädä todellisuuden varjoon – elleivät nyt sitten olioiden rumuudessa voita todellisuuden kauniita älyllisiä veljiämme. Tuntuu siltä, että elämää luodaan lähes kaikkialle, missä ihmisen kaltaisen älyllisen elämän kehittyminen on vain mahdollista. Päivien Muinaisten asettama tuhannen raja vain on esteenä sille, ettei elämää pyritä kehittämään minne tahansa mahdottomiltakin tuntuviin paikkoihin, mutta luultavasti olosuhteet, joissa elämä on mahdollista, ylittävät nykyiset käsityksemme.

Seuraava kappale antaa jonkinlaisen käsityksen elämän laajenevista mahdollisuuksista:

Satania itse on keskeneräinen järjestelmä, jossa on vain 619 asuttua maailmaa. Tällaiset planeetat numeroidaan sarjoittain sitä mukaa kuin ne rekisteröidään asutuiksi maailmoiksi, tahdollisten luotujen asuttamiksi maailmoiksi. Niin-

pä Urantialle annettiin numero Satanian 606, mikä tarkoittaa, että se on tämän paikallisjärjestelmän 606:s sellainen maailma, jossa elollisuuden pitkä evolutionaarinen kehitysprosessi huipentui ihmisolentojen ilmaantumiseen. Kolmekymmentäkuusi asuttamatonta planeettaa on lähestymässä vaihetta, jossa niihin tuodaan elämä, ja useita ollaan parhaillaan valmistelemassa Elämäkantajia varten. Lähes kaksisataa sfääriä on sellaisessa kehitysvaiheessa, että ne muutaman lähimmän vuosimiljoonan kuluessa ovat valmiita elämän juurruttamiseen. [559:3]

Elämä esiintyy mitä moninaisimmissa muodoissa, ja sitä voidaan ryhmittää monin eri tavoin. Seuraavassa lainauksessa annetaan karkea yleisluokitus:

Kussakin järjestelmässä on kasvi- ja eläinmaailman standardi- ja perusmalli. Mutta Elämäkantajat joutuvat usein pakostakin muuntelemaan näitä perusmalleja mukauttaakseen ne avaruuden lukuisissa maailmoissa kohtaamiinsa monenlaisiin fyysisiin olosuhteisiin. He vaalivat yleisluontoista, paikallisjärjestelmiin tarkoitettua kuolevaisluotujen tyyppiä, mutta on olemassa seitsemän toisistaan erottuvaa fyysistä tyyppiä sekä tuhansittain näiden seitsemän selvästi erottuvan erilaistuman vähäisempiä muunnoksia:

1. Ilmakehätyypit.
2. Elementtityypit.
3. Gravitaatiotyypit.
4. Lämpötilatyypit.
5. Sähkötyypit.
6. Energianottomat tyypit.
7. Nimeämättömät tyypit.

Satanian järjestelmässä esiintyy kaikkia näitä tyyppejä ja lukuisia niiden välillä olevia ryhmiä, olkoonkin että jotkin niistä ovat edustettuina varsin harvalukuisesti. [560:7–561:8]

Ilmakehän tiheyden vuoksi modifioidaan elollisia ylihengittäjiin, keskihengittäjiin, alihengittäjiin ja Sataniassa noin kymmenessä asutussa maailmassa esiintyvään hengittämättömien luokkaan.

Elementtityypit jakaantuvat neljään lajiin sen mukaan, miten heidän elintapansa liittyvät ilmaan, veteen ja maahan. Elementtityypistä riippumatta nämäkin olennot ovat kiistattomasti ihmisen kaltaisia eivätkä mitään ihmiskaloja tai -lintuja.

Gravitaatiotyypeillä mukautetaan älyllisiä olentoja massaltaan ja ruumiinpituudeltaan niin, että he pystyvät elämään vaihtelevissa painovoimaolosuhteissa. Nebadonissa kuolevaisten keskipituus on hieman yli kaksi metriä. Suuremmilta planeetoilta löytyy jopa 75-senttisiä ja pieniltä planeetoilta noin kolmemetrisiä

kuolevaisia. Meidän planeetallamme keskipituus olisi varmaan paljon lähempänä Aatamin ja Eevan pituuksia, jollei heidän rodunkohottamistyönsä olisi jäänyt pahasti kesken. Aatami ja Eeva olivat noin kaksi- ja puolimetrisiä.

Urantia on lähes kaikissa suhteissa mitä ideaalisiin elämän tyysija ja edustaa lähes kaikessa vallitsevien elämänolosuhteiden keskiarvoja. Lämpötilatyypit jakaantuvat viiteen ryhmään, ja me edustamme kolmatta. Kuinka korkeissa tai matalissa lämpötiloissa älyllinen elämä on mahdollista, sitä *Urantia-kirja* ei kerro, mutta luvussa 49 mainitaan, että paljon korkeammassa ja paljon matalammassa kuin ne, missä Urantian rodut elävät.

Sähkötyypeistä on parasta esittää suora lainaus *Urantia-kirjasta*.

5. Sähkötyypit. Maailmojen sähköinen, magneettinen ja elektroninen käyttäytyminen vaihtelee suuresti. Elämästä, josta kuolevaiset koostuvat, on olemassa kymmenen konstruktioita, ja ne on muovattu eri tavoin kestäväksi kullekin sfäärille ominaista energiaa. Nämä kymmenen muunnelmia reagoivat hieman eri tavoin myös tavallisen auringonvalon kemiallisiin säteisiin. Mutta älylliseen tai hengelliseen elämään nämä vähäiset fyysiset muunnokset eivät vaikuta millään tavoin.

Kuolevaiselollisuuden sähköryhmittymistä miltei kaksikymmentäkolme prosenttia kuuluu luokkaan numero neljä eli Urantian tyyppiä edustavan olemassaolomuodon piiriin. Nämä tyypit jakautuvat täysin prosentein ilmoitettuna seuraavasti: numero 1, yksi prosentti; numero 2, kaksi prosenttia; numero 3, viisi prosenttia; numero 4, kaksikymmentäkolme prosenttia; numero 5, kaksikymmentäseitsemän prosenttia; numero 6, kaksikymmentäneljä prosenttia; numero 7, kahdeksan prosenttia; numero 8, viisi prosenttia; numero 9, kolme prosenttia; numero 10, kaksi prosenttia. [562:6–7]

Energianottomat tyypit jakaantuvat erilaisiin hengitystyyppeihin ylihengittäjistä hengittämättömiin. Huomattavaa on, että energianoton kuudes menetelmä rajoittuu vain keskiväliolentoihin.

Biologinen elämä on yksi merkillisistä jumaluuksien ilmaisumuodoista. Sen moninaisuus ja suoranainen tuhlavuus sen esiintymisessä on käsittämätöntä. Elämäkantajat, jotka osallistuvat elämän synnyttämiseen ja ylläpitämiseen lukuisilla asutuksi soveltuvilla taivaankappaleilla, ansaitsevat taitojensa ja kärsivällisyytensä johdosta ihailumme.

Eläminen Urantialla

Saara Mustonen

Kun minulta kysyttiin, suostuisinko alustamaan ko. aiheesta Suomen Urantia-seuran talvipäivillä vuonna 2003, en halunnut heti suoralta kädeltä kieltäytyä. Ajattelin yrittää tehdä jotain omalta osaltanikin, koska näitten lähes kahdenkymmenen vuoden ajan olen aina saanut tulla valmiille hengen aterioille, joista olen todella nauttinut ja näitä päiviä odottanut ja niitä arvostanut. Nyt tämän kerran jälkeen osaan antaa päiville vieläkin suuremman arvon!

Kun aloin miettiä aihetta, huomasin joutuneeni ansaan, jonka olin itse itselleni joskus virittänyt. Meillä oli Rovaniemellä 80-luvulla seurakunnan järjestämiä – saattoi olla muitakin järjestäjiä – esitelmä- ja keskustelutilaisuuksia erilaisista elämän aiheista. Jollakin kerralla, kun aihe ei oikein jaksanut kiinnostaa, avasin suuni ja ehdotin, voitaisiinko joskus ottaa aiheeksi vaikka ”elämän tarkoitus”. Pappi, joka johti keskustelua, vähän hämmästyti ja kysyi: ”Niin mitä siitä?” No, jotakin siinä yritin änkyttää vastaukseksi selvään ehdotukseeni ja sanoin lopuksi omahyväisesti, ettei se elämän tarkoitus minulle ole epäselvä, mutta olisi mielenkiintoista keskustella siitä ja kuulla toistenkin mielipiteitä aiheesta. Lopputulos silloin keskustelulle oli, että aihe on liian vaikea ja ”taitaa mennä filosofian puolelle”, pappi kommentoi.

No, nyt olen tässä, ja mikäs onkaan aihe! Nuorempi veljeni sanoi minulle yhtenä päivänä: ”Puhu vain sulavia sanoja, koska joudut kuitenkin kohta ne syömään!” Yritän muistaa tämän.

”Eläminen Urantialla” on siis pääotsikko. Tarkentava näkökulma annettiin: ”Mitä Urantialla voi oppia, yhteistyö lähimmäisten kanssa ja veljeys.” Nyt taitaa käydä niin, ettei mihinkään noista tule minulta vastauksia, koska tuntuu siltä, että mitään en ole oppinut, yhteistyö lähimmäisten kanssa on toivotonta ja lisäksi veljeys ei onnistu kirveelläkään! Niin – aseillahan tällä pallolla yrittävät kansatkin ratkaista veljeyttään tänäkin päivänä, eikä näytä onnistuvan.

Yhä vieläkin väitän, että elämän tarkoitus ja sen päämäärä on minulle selvä – vaikei se ehkä olekaan selvä kaikille aseitten kalistelijaille eikä varsinkaan heidän johtajilleen. Tai – voi olla heillekin! Tästä puheenvuorosta tulee aika henkilökohtainen, kokemukseen perustuva, vaikka aluksi tein kyllä yleisen esityk-

sen, jonka kuka tahansa olisi voinut tehdä *Urantia-kirjasta*. Mutta heitin sen menemään ja tein valinnan omien näkemyksieni mukaan elämän tarkoituksesta täällä Urantialla, ja väitän, että sekin perustuu kirjan opetukseen, siten kuin olen sen kirjan järjestyksellä tavalla lukenut ja ymmärtänyt noin 20 vuotta sitten.

Olen jakanut elämän tarkoituksen kahteen osaan ihmisen kannalta:

1. Jumalan suunnitelman toteuttaminen eli kokemuksen kerääminen. Ihmisen lopullinen päämäärä on tulla Jumalan kaltaiseksi Jumalan tahdon toteuttamisen avulla.
2. Kun Jumala on minussa, meissä, kuten tiedämme, silloin tehtäväkin on tässä, lähellä, jatkuvasti, joka hetki, ja kysymys kuuluu: mikä on tämän hetken elämän tarkoitus? Omalla kohdallani yritän ratkaista sitä jatkuvasti, melkein joka hetki, tekemällä aina uuden ja uuden valinnan – toivottavasti Isän tahdon mukaisen.

Elämän täydellinen pysähtyminen

Sain *Urantia-kirjan* ensimmäisiä käänösmonisteita vuoden 1980 alussa istuessani elämäni juuri sortuneilla raunioilla. Ainoa lapsemme **Sara Mustonen** oli syksyllä 1979 menehtynyt harjoittelurinteessä olevaan raitioon Suomen Hiihtoliiton alppimaajoukkueen valmennusleirillä Itävallassa, ja onnettomuudesta tiedotettiin vain valheilla valheiden perään. Valheellinen ilmoitus meni täydestä Suomen ulkoministeriöön, Itävallan poliisikuulustelussa, Suomen viranomaisille ja tietenkin lehdistöön. Jokaisessa paperissa oli ainoastaan Sara syyllinen. Annettiin ymmärtää, että Sara oli yksin jollakin laskettelumatkalla tottelemattomana ja kieltoja uhmaten mennyt kielletylle rinteelle tuhoisin seurauksin, vaikka koko Hiihtoliiton joukkue laski samanaikaisesti, samalla hengenvaaralliseksi merkityllä kielletyllä alueella.

Vanhempi Suomen joukkue oli tämän vaarallisen rinteen löytänyt jo edellisellä viikolla laskien siinä valmentajineen ennen nuoremman maajoukkueen, johon Sara kuului, saapumista paikalle toisen valmentajan kanssa. Mutta kenenkään toisen ei todettu syyllistyneen mihinkään rikkomukseen. Ainoastaan Sara syyllistettiin.

Sara oli kuitenkin Suomen sen hetken paras alppikilpailija, 16-vuotias, ja valittu mm. Suomen ainoaksi

vuoden 1980 Lake Placidin olympiaedustajaksi alppilajeihin. Siksikään emme voineet ymmärtää emmekä hyväksyä tällaista menettelyä.

Olemattomilla voimilla silloin kävimme mieheni, Saran isän, kanssa toivotonta taistelua ihmisarvoisen elämisen puolesta Suomen Hiihtoliittoa vastaan. Se oli meidän puoleltamme hyvin voimatonta, alistuvaa ja kilttiä taistelua, mikä oli tietenkin suuri virhe. Mutta sellaisella hetkellä ja sellaisessa tilanteessa ihminen luottaa toiseen ihmiseen ja oikeuden voittoon eikä voi kuvitella todeksi ihmisten petollisuutta, kuolleen uhrin syyllistämistä lopullisesti, koko meidän loppuelämämme ajaksi, niin kuin nyt on korjaamattomasti käynyt. Apua vääryyden korjaamiseksi emme saaneet miltään taholta. Eivätkä meidän voimamme riittäneet, niitähän ei edes ollut.

Näitä maallisia vääryyksiä on vaikea unohtaa ja peittää, ne tulevat väkisinkin läpi, koska elämme arkipäivää edelleen. En olisi rehellinen itselleni enkä kenellekään, jos salaisin sen. Silloin, yli 20 vuotta sitten, sain ensimmäiseksi käsiini *Urantia-kirjan* luvut 111 ja 112, juuri ne oleellisimmat sillä hetkellä. Maailmani oli romahtanut – ja alkoi rakentua kivisestä perustasta uudelleen. Vähitellen kahlasin koko III osan, sitten IV:n ja lopuksi I:n ja II osan kirjaa. Ne silloiset käännonmonisteet, jotka itselleni sain, ovat täynnä viivoja, itkun jälkiä ja kaikenlaisia jälkiä. Minä en lukenut niitä, minä ELIN NE sellaisella voimalla ja kokemuksella, että se, minkä ymmärsin, syöpyi sieluuni eivätkä ne ensi vaikutukset sieltä koskaan häviä.

Lisäkö viidennen ilmoituksen lukeminen sen hetken polttavia, suuria kysymyksiä vai helpottiko se niitä? Aluksi se lisäsi. Jouduin sellaisten kysymysten eteen, että sisäiset ristiriidat repivät minut hajalle. Ihmisten petollisuus ei millään mahtunut maailmankuvaani. Eiväthän ihmiset voineet olla näin julmia toisilleen! Jouduin jatkuvasti tekemään valintoja, joita en ollut ennen joutunut tekemään. Kun yhden suuren kysymyksen olin ratkaissut, oli kohta edessä uusi, entistä vaikeampi.

Meillä, ja varsinkin minulla, oli silloin suuri tuki, **Urho Rantala** (U Rant!), joka Pohjanmaalta kulki Rovaniemellä meitä lukijoita opastamassa. Hänen kauttaan sain myös Helsingistä tuntemattomalta lahjoittajalta alkuperäisen, englanninkielisen *Urantia-kirjan*. Siis koko kirjan! Se oli aarre. Aloin rakentaa elämäni kivijalkaa uudelleen voimallisesti ja turvallisesti kestäväälle perustalle. Ja lopulta ymmärsin, että ilman *Urantia-kirjaa* olisin todella menehtynyt.

Henkilökohtaisen elämäni toinen ongelma, vaatimus, velvollisuus, TARKOITUSKO? on koko elämän ajan ollut laaja suku ja suuri sisarusparvi, joka velvoittaa ja sitoo aikaa ja energiaa. Olen vanhin elossa ole-

vista yhdeksästä lapsesta ja äidillämme oli kuollessaan jo noin 70 suoraa jälkeläistä. Vaikka en tietenkään ole kenestäkään heistä suoranaisesti vastuussa – ei kai pitäisi? – niin jo yhteydenotot ja yhteisten asioiden hoitaminen tuovat ongelmia, joille ON jotain tehtävä. Tälläkin hetkellä on vaikeita asioita kesken. Mutta palveluahan se tietenkin vain on ja siis elämän tärkeä tarkoitus.

Kolmas ongelmani, pois opiskeltava, tiedän, on SITKU-elämäni. Ajattelen aina: kun tämän tehtävän olen saanut suoritetuksi, sitten hoidan itseäni, saan kodin järjestykseen ja luen *Urantia-kirjaa*. Tehtäviä vain näyttää aina riittävän!

Elämän kirjo lapsuudesta vanhuuteen

Lapsuus

Oma lapsuuteni oli lähinnä sotaa ja pelkoa, työtä ja huolta evakkomatkoineen Ruotsiin pois Lapin sodan jaloista. Silloin ei kukaan tiennyt, voiko enää palata kotiin ja millaiseen kotiin. Isämme ollessa rintamalla 30-vuotiaan äitini huolena oli koko ison tilan hoito peltoineen ja karjoineen ja lisäksi jo silloin kuusi pientä lasta. Minä olin vanhin, yhdeksänvuotias, ja nuorin oli puolivuotias. Silloin oli pakko aikuistua, alle kymmenvuotiaana.

Kaiken kokemani perusteella ymmärrän, että lapsen inhimillisen elämän perusedellytyksiä ovat seuraavat:

- Turvallisuuden tunne – rakkaus, mikäli perustarpeet: ruoka, vaatteet ja asunto on tyydytetty.
- Luottamus johonkin: vanhempiin, Jumalaan. Tämä voi liittyä myös edelliseen.
- Oikeudenmukaisuus – rehellisyys, joka tulee aika varhaisessa vaiheessa eteen lapsen elämässä.
- Lapsen valinnat – annetaanko lapselle mahdollisuus siihen. ”Ellei lapsi saa toteuttaa itseään, hän sairastuu.”
- Vanhempien lojaalisuus: Lapsiin vaikuttaa pysyvästi vain aikuisten läheisten lojaalisuus. Ei esimerkeillä eikä kehotuksilla ole kestävä vaikutusta. Lojaalit henkilöt ovat kasvavia henkilöitä, ja kasvu on vaikuttava ja inspiroiva todellisuus. (1094:6)

Nämä ovat kokemukseni mukaan seikkoja, joihin vanhempien tulisi kiinnittää huomiota antaakseen lapselle mahdollisuuden myöhempien valintojen ja päätösten johdonmukaisiin tekoihin. Lisäksi olen varma, että kaiken edellisen perusteella lapsella ilmenee luontainen altruismi, toisen ihmisen huomioonottaminen, joka ominaisuus nykyään näyttää huolestuttavasti vähentyneen kaikenikäisillä. Johtajuus, joka lapsella ilmenee, ei välttämättä tarkoita samaa kuin itsekäs määräävyys, vaan se voi olla selvempi näkemys tehtä-

vien jaosta, minkä toiset lapset hyväksyvät. Lapsen oivallukset voivat olla myös suoraa ilmoitusta. Huomaammeko ne ja osaammeko antaa niille kylliksi arvoa, silloin kun lapsi sitä eniten tarvitsee?

Nuoruus

Onko oikein ja tarkoituksenmukaista kasvattaa, opettaa, antaa omia käsityksiä ja kokemuksia lapsille ja nuorille? *Opetuksen tarkoituksena pitäisi olla taitojen hankkiminen, viisauden tavoittelu, itseyden toteuttaminen ja hengellisten arvojen saavuttaminen. – Ihannevaltiossa opetus jatkuu koko elämäniän, ja filosofiasta tulee kerran sen kansalaisten pääharrastus. Sellaisen yhteishyvän valtion kansalaiset tavoittelevat viisautta keinona lisätä ihmissuhteiden merkittävyden, todellisuuden merkitysten, arvojen ylevyyden, elämisen tarkoitusten ja kosmisen määränpään ihannuksien ymmärtämistä.* [806:1–2]

Ihmettelen suuresti, mikseivät nykyfilosofit ala jo löytää *Urantia-kirjaa*, vaan yhä edelleen elämän tarkoituksessa tai tarkoituksettomuudessa siteeraavat ainoastaan historian suuria ajattelijoita mutta eivät sanallaakaan *Urantia-kirjaa*. Minäkin voisin siteerata: **Einstein** on sanonut: ”Ihminen, joka pitää elämänsä tarkoituksettomana, ei ole ainoastaan onneton, vaan tuskin edes elinkykyinen.”

Ja ystävämme **Freud**: ”Sillä hetkellä, kun ihminen alkaa etsiä elämän tarkoitusta, hän on sairastunut.” **Victor E. Frankl**: ”On inhimillinen saavutus kysyä elämän tarkoitusta”, mutta jatkaa ”ja asettaa tarkoituksen löytyminen kyseenalaiseksi.” Jne.

Nuoret ovat kiitollinen ryhmä pohtia elämän tarkoitusta. Itselläni ei ollut nuoruudessa mahdollisuutta keskustella elämän tärkeistä kysymyksistä kenenkään kanssa. Mutta onneksi isäni osti minulle kirjoja, joista sain paljon tietoa. Nuorena persoonallisuus alkaa näkyä, ja senhän tunnistamme. Kun oppilaani kysyivät muutaman tapaamiskerran jälkeen harmissaan: ”Etkö sinä vieläkään muista minua?” vastasin: ”Tottakai minä SINUT muistan, vaikka en vielä sinun nimeäsi. Et kai sinä ole pelkkä nimi!” Oli vaikea oppia muistamaan nimet nopeasti, kun joka syksy tuli noin sata uutta oppilasta ja jokaista tapasi vain kerran viikossa.

Eräs 16-vuotias lukiolaispoika kysyi keskustellessamme kotonani: ”Miksi olemme täällä?” Hyvä kysymys johti antoisaan keskusteluun. Nuorilta voi oppia paljon ja koko elämän ajan. Rippileiriltä palannut tytäreni kysyi minulta nuhtelevasti: ”Miksi et ole puhunut minulle Jeesuksesta?” Silloin en ollut vielä tutustunut *Urantia-kirjaan* ja Jeesus oli itsellenikin arvoitus; en ollut koskaan hyväksynyt lunastusoppia. Mutta olimme nähneet Oberammergaun kärsimysnäytelmän, jossa Jeesus elävänä ihmisenä ristiinnaulittiin, mikä tapahtuma oli silloin seitsenvuotiaalle tyttärellemme valtava shokki. Mitä olikaan rippikoulussa opetettu, senhän tiedämme. En muista, mitä siitä kes-

kustelimme, mutta huomasi taas, ettei Isä Jumala ollut tyttärellemme arvoitus, niin kuin ei ollut minullekaan koskaan ollut.

Elämän tarkoitus ei välity perintötekijöitten tai geenien, ei edes perinteitten kautta lapsille. Se on jokaisen itse löydettävä. Onko nykyajan nuorilla siihen hyvät vai huonot mahdollisuudet? No – *Urantia-kirjan* sanoman levitessä yhä paremmat ja paremmat mahdollisuudet.

Aikuisikä

Luettelen nyt tärkeitä kohtia, joiden avulla uskon voi toteuttaa elämän tarkoitusta:

- *Opiskelu*, jonka pitää olla jatkuvaa kasvaaksemme. *Jotkut ihmiset ovat liian kiireisiä ehtiäkseen kasvaa, ja heitä uhkaa sen vuoksi vakava hengellisen jähmettymisen vaara.* [1094:4] Ennakkoluulo ja tietämättömyys ovat pääasialliset kasvua estävät tekijät. Vitkastele, laiskuus ja liiallinen mukavuuden etsiminen ovat pois opiskeltavia eläimellisten luonteenpiirteitten jäännöksiä.
- *Työ*, jonka tärkeimpänä tekijänä on tapa, jolla työn suorittaa, oli se työ mikä tahansa, eli ”tarkoituksen jumalallisuus”. *Mutta vaikka työ onkin tärkeää, minä ei ole.* [555:5]
- *Vaikeudet* – ne on yleensä itse ratkaistava. *Ihmisen viisaus kasvaa esiin ihmisen kokemukseen kuuluvan yrittämisen ja erehtymisen tietä.* [58:2] Lihallisen elämän jälkeen aikaa ei enää voida käyttää keinona pakoilla tilanteita tai kiertää epämiellyttäviä velvollisuuksia.
- *Vapaa tahto* – mielessä asuva ihmisen etuoikeus, jonka edelle ei mikään eikä kukaan voi mennä (paitsi Sonera ja Nokia! ”mind control”).
- *Ajatuksensuuntaaja* – ajatuksenvirittäjä, salaperäinen auttaja, Jumalan siru suoraan Isältä. Meillä on noin viisivuotiaana saatu auttaja yhtä lähellä kuin me itse aina valmiina auttamaan. Olen henkilökohtaisesti kokenut lukemattomia kertoja, että tämä apu todella toimii!
- *Mieli* – *Aineellinen mieli on se areena, jolla ihmispersoonallisuudet elävät, ovat itsetajuisia, tekevät päätöksiä, valitsevat Jumalan tai hylkäävät hänet, iästävä tai tuhoavat itsensä.* [1216:4] Kun teemme valintoja ja päätöksiä, on hyvä muistaa: *Mieli on oma purtesi, Suuntaaja on luotsisi ja ihmistahto on kapteeni.* [1217:4] Mielen ymmärtämisessä kaikkine sisältöineen minua auttoi suuresti Urho Rantalan kanssa laatimamme kaaviokuva mielen alueesta.
- *Sielu* – kuolematon sielu, jonka syntyyn vaikuttavat ihmismieli ja Ajatuksensuuntaaja (jumalallinen henki) sekä näiden välinen suhde. Ihmismielessä teon motiivi on ratkaiseva tekijä sielun synnyssä. Eli jälleen ”tarkoituksen jumalallisuus”.

- *Yhteistyö Ajatuksensuuntaajan kanssa.* Tähän tulisi pyrkiä kaikkiin keinoihin. (1206:2) Muistamme Suuntaajan vaikeudet. (Esim. 1223:4 ja 1223:7 – 1224:0)
- *Isän tahto.* ”Minun tahtoni on, että Sinun tahtosi tapahtuu.” [1303:1]
- *Valinnat, ratkaisut, päätökset.* Pienetkin valinnat voivat johtaa suureen muutokseen. Suuret ratkaisut olisi tehtävä kolmen lampun valossa: mahdollisimman suuri määrä hyvää mahdollisimman suurelle määrälle ihmisiä mahdollisimman pitkäksi aikaa.
- *Kokemus – tärkein maisen elämän ”hankinta”.* *Aineellisen tietämyksen laajeneminen mahdollistaa ideoihin sisältyvien merkitysten ja ihanteisiin sisältyvien arvojen laajemman älyllisen arvioimisen. Ihminen voi löytää totuutta sisäisestä kokemuksestaan, mutta hän tarvitsee selkeää tosiasiatietoa soveltaakseen omakohtaisesti löytämänsä totuuden jokapäiväisen elämän armottoman käytännöllisiin vaatimuksiin.* [1222:6]
- *Ihmispersoonallisuus.* Mielenkiintoinen kohta: *Ihmispersoonallisuus ei ole pelkästään ajallisuuden ja avaruuden tapahtumia myötäilevä, vaan ihmispersoonallisuus voi myös toimia sellaisten tapahtumien kosmisena aiheuttajana.* [135:10]
- *Rukous.* *Ja samalla kun opitte ajattelemaan kuin aikuiset, samalla teidän tulisi myös oppia rukoilemaan kuin lapset.* [555:0] Jokaiseen tärkeään rukoukseen saa vastauksen.
- *Usko – aidon, omakohtaisen uskonnollisen kokemuksen elävä tunnusmerkki, joka vapauttaa ja avartaa.* Minua puhutteleva kohta: 1142:3.
- *Veljeys.* Tässä on se huono puoli, että veljiä tuntuu olevan aivan liikaa!
- *Rakkaus.* Mihinkähän aito rakkaus on hävinnyt? Seksi näyttää tulleen tilalle.
- *Rakastava palvelu* on kuitenkin se, jonka vielä ymmärrän.
- *Asenne.* Jos ja kun ei voi vaikuttaa tapahtumiin, voi vaikuttaa kuitenkin aina omaan asenteeseensa ko. tapahtumaan.
- *Huunori* on jumalallinen vastamyrkky minuuden korottamiselle. Ja lisäksi *se on sekä sairausvakuutus että emotionaalisen paineen laukaisija, joka näin ehkäisee vahingollista hermojännitystä ja ylettömän vakavaksi käyvää itsetutkiskelua.* [549:6]
- *Terveys.* Mielestäni on velvollisuus huolehtia omasta terveydestään niin pitkälle kuin se on mahdollista.
- *Matkat* on oma ratkaisuni hoitaa itseäni, kun ympärillä olevien lukemattomien veljien rakastaminen vie voimat ja se ainainen kiusankappale kotona ottaa aivoon! Kun lähdän matkalle, molemmat saavat loma! Olen jopa löytänyt oman matkamottoni tullessani toiselta Vanjärven kierrokselta: 159:6.

Lopuksi

Minun elämäni yhden jakson punaisen langan ongelma muodostui kaksi lausetta *Urantia-kirjasta*. Nämä ovat siltä esihistorialliselta vanhan käännöksen ajalta:

1. *Taivaalliset persoonallisuudet kieltäytyvät auttamasta niitä, jotka kieltäytyvät käyttäytymästä saamansa valon mukaan.*
2. *Jeesus inhosi sekä koston ajatusta että vain vääryyden passiiviseksi kärsijäksi tai uhriksi tulemista.*

Onko tarkoitus taistella vääryyttä vastaan, vallassa olevaa järjestelmää vastaan, yrittämällä vaikuttaa siihen? Entä jos tuntee sen velvollisuudekseen? Kuuluuko se *Urantia-kirjan* lukijoille? Vai onko vain luotettava hitaaseen muutokseen ymmärtäen kaiken, kuten

- rahan ja vallan liiton,
- väkivallan, sodat, lasten hyväksikäytön,
- kidutukset, avoimen pornon,
- koko tämän ajan irvokkuuden?

Ovatko nuo kaikki myös elämän tarkoituksia? Ovatko kaikki ajan rumatkin ilmiöt jumalallisten voimien hallinnassa ja sallittuja? Viitataan *Heijasteen 4/2002* kirjoitukseen *Onko läntinen sivilisaatio vanha ja väsynyt?*

Minulla oli omat taisteluni ja ongelmani, enkä tiennyt, miten olisi pitänyt menetellä. Pitääkö asioille yrittää tehdä jotakin? Onko mukavuudenhalua ja itsekästä sulkea silmät ja pyrkiä toteuttamaan vain henkilökohtainen elämän tarkoitus ja päästä määränpään välittämättä yhteisistä pyrkimyksistä? Eikö vastuu yhteisestä päämäärästä koskekaan kaikkia? Minä kyllä osaan itseni syyllistämisen taidon! Asioitten pohtiminen ja kyseenalaistaminen ei ole niitä helpoimpia elämäntapoja. Mutta vielä vaikeampaa on tehdä jotakin sen seurauksena. Miten osaa menetellä, käyttäytyä saamansa valon mukaan?

Kuolema ei ole ongelma, vaan eläminen täällä. *[Kuolema ei ole muuta kuin alku loputtomalle, seikkailun-täyteiselle elämänuralle – ikuiselle tutkimusmatkalle.* [159:6] Ja koska eläminen täällä oman Suuntaajamme kanssa on vain silmänräpäys eikä sen tulisi olla vain itsensä kiduttamista eikä myöskään itsensä alentavaa tekohurskautta vaan hilpeää ja riemullista elämää, niin onkohan viisainta vain elää tämä silmänräpäys **Jorma Panulan** sanoin ”korvat höröllä ja silmät tapilla, kaikki aistit avoinna”!

Kerron sitten vanhana, millaista se oli ja mitä opin.

Seestymistä

Talvipäivien loppukahvilla juttelin Joelille, että katsellessani aamulla alustukseni aikana läsnä olleita ihmisiä havaitsin melkoista seestymistä alkuvuosiin verrattuna. Henkinen kasvu ja sen mukana kehittynyt aidon ystävällinen olemus on jo selvästi nähtävissä huomattavan paljon edistyneessä joukossamme.

Juuri näin tuleekin olla. Vaikka tämä on subjektiivinen näkemykseni, uskon olevani oikeassa. Tällaisesta edistymisestä kertoo myös *Urantia-kirja*, josta tässä vaiheessa voitaneen sanoa, että näinhän meidän kirjammekin lupaa ja todistaa sen aivan perusteellisesti.

Koko talvipäivien henki kuvasteli sen rakkaudellisen ilmapiirin lisääntymistä, jonka tuleekin päästä hyvin esille vilpittömällä matkallamme Isämme tykö!

Kun edistymistä on havaittavissa, saamme lukea sen elämistemme henkistyvän osuuden kasvuksi sekä laajentumiseksi ja syventymiseksi. Tällainen suuntaus ihmisillä antaa voimaa ja luo nöyrän luottamuksen sekä heijastelee kaikkia vivahteita olemukseen ja ilmaisiin. Toivorikkaasti voidaan todeta, että Universaalisen Isämme säteilemä rakkaus tulee ilmi Hänen poikiensa elämisessä kaiken aikaa!

Vaikka asiamme yhtenä Isämme suunnattoman perheen siunattuna ryhmänä ovatkin hyvin, parantamisen varaa on toki, ennen kuin voimme realistisesti alkaa odotella kosolti ylösvälhtelyjä toteutuvaksi. Olen varma siitä, että yksi jarruttava tekijä on edelleen aivan kummallisen sitkeänä ilmenevä kiinnostus toisen persoonallisiin uskonkokemuksiin!

Toki kokemuksia omasta uskonelämästä on hyvä jakaa ja kertoilla, mutta miksi tiedonhalun täytyy tavallisesti mennä niin pitkälle, että kertoja joutuu kokemaan itsensä jopa ahdistetuksi tai jonkinlainen kilpakerronta alkaa ryöpsähdellä? Sen verran tätä vanhaa vaivaa esiintyi lauantain iltakeskustelussa, että voin siitä perustellusti jälleen vuosien jälkeen muistuttaa.

Meidän kaikkien on hyvä ajatella tätä henkilökoh- taisten uskonkokemusten herkkää aluetta. Vaikka täs-

säkin asiassa on edistytty aikaisempaan nähden ja tämä viimeinen keskustelu olikin tähänastisista paras, vieläkin parempaan on täysi syy pyrkiä pääsemään. Tämä on asia, josta kirjassamme varoitetaan aivan yksiselitteisesti!

Vuosien vierieessä meille kaikille on varmaan kertynyt monenkinlaisia ilmentymiä ja kokemuksia, jotka ovat jääneet lähtemättömästi mieleemme sekä aiheuttaneet meissä muutosta joskus äkisti ja dramaattisestikin... Mutta ne ovat kallista henkilökohtaista omaisuutta, jota on syytä vaalia ainoana omaisuutena; muuta elämisestämme ei jää! Korostan tätä juuri sen arvokkuuden vuoksi näin paljon, koska mieluusti jaettavaa siinä on vain yhteismitallisuus eivätkä suinkaan persoonalliset vivahteet. Ei niillä ole kellekään toiselle mitään todellista arvoa, vaan ne ruokkivat meissä pois pantavia ja hallittavia ominaisuuksia.

Keskustelu kaikkien ihmisveljien kesken on kaikkein kannatettavin kanssakäymisen muoto. Tämä on ilmiselvää, ja siksi sitä aina lämpimästi harrastankin. Se on kuitenkin kaikista yleisistä taitolajeista haasteellis- in, ja myönnän osaamisessani olevan paljon parantamisen varaa. Siksi sitä aina ja joka paikassa niin innokkaasti harjoittelenkin.

Kenenkään ei pidä löytää tästä jutusta erikseen itseänsä, eikä tämä ole myöskään minun vaikerrukseni, vaan parempaan kannustuksena minä tämän olen kirjoittanut meille kaikille. Siispä eteenpäin edistyksen teitä, rakkaat siskot ja veljet! Meiltä vaaditaan paljon, kun olemme saaneetkin niin mittaamattoman paljon taivaallisina hoivatoimina.

Kevätlämpimin terveisin

Kalevi Krekilä

Suomen Urantia-seuran kesäpäivät 6.-8.6.2003

joko Vihdin Vähäkylässä tai
Tampereen maaseudulla Erjan kurssikeskuksessa (Teiskon Viitapohja).
Tilanne ratkeaa lähiviikkojen aikana.

TEEMA: Etsivä ja täydellistyvä ihminen - Jeesuksen aikuisuus ennen tehtävän aloittamista

Kesäpäivien aihepiiri liikkuu tällä kertaa Jeesuksen aikuistumisvuosien tapahtumien parissa.

Aikuistumisen prosessin lopputuloksena on parhaimmillaan ihminen, joka on löytänyt tien omaan itseysteensä muiden kanssakulkijoidensa rinnalla, paikkansa maailmassa ja elämäntehtävänsä luonteen.

OHJELMA (Muutokset mahdollisia)

Perjantai 6.6.2003

- 18.00 – 19.00 Saapuminen kurssipaikalle
18.30 – 19.00 Hallituksen kokous
19.00 – Suomen Urantia-seura ry:n vuosikokous

Lauantai 7.6.2003

- 07.30 – 08.30 Aamiainen
08.30 – 09.00 Saapuminen kurssipaikalle
09.00 – 09.15 Aamunavaus (*Matti Tossavainen*)
09.15 – 09.30 Avaussanat kesäpäiville
09.30 – 10.00 Ajatuksia Jeesuksen ikäkausista 21–31 v ja
muita näkökulmia aikuistumiseen (*Eija Seppänen-Bolotinski*)
10.00 – 11.15 Em. aiheen käsittely pienryhmissä ja aiheen purku
11.15 – 12.00 Rooman-matka (*Bey Heng*)
12.00 – 13.00 Lounas
13.00 – 14.30 Em. aiheen käsittely pienryhmissä ja aiheen purku
14.30 – 15.00 Sketsejä (*Seppo Niskanen*)
15.00 – 15.30 Kahvi ja tee
15.30 – 16.15 Islam (*Seppo Kanerva*)
16.15 – 17.45 Em. aiheen käsittely pienryhmissä sekä aiheen purku
18.00 – 19.30 Saunominen
19.30 – Iltaruokailu ja vapaata illanviettoa

Sunnuntai 8.6.2003

- 07.30 – 08.30 Aamiainen
08.45 – 09.00 Aamunavaus (*Joel Rehnström*)
09.00 – 09.30 Jeesuksen täydellistymisen seitsemän käännekohtaa (*Erja Kalenius*)
09.30 – 11.00 Em. aiheen pohdiskelua pienryhmissä ja yleisökeskustelu
11.15 – 12.00 AIHE AVOIN
12.00 – 13.00 Lounas
13.00 – 14.00 Yleisökeskustelu ja kesäpäivien yhteenveto
14.00 – Lähtökahvi ja -tee
– 15.00 Tilaisuus päättyy.

MAJOITUS- JA RUOKAILUVAIHTOEHDOT SEKÄ HINNAT

Koko paketti perjantaista sunnuntaihin sisältäen ruuat ja majoituksen 2–4 hengen huoneessa 98 €.

Paketti lauantain lounaasta alkaen la–su 72 €.

Päiväkäynti sisältäen ruuat ja saunan 27 €.

Mikäli tarvitset vain ateriat, voit maksaa ne ruokailun yhteydessä.

ILMOITTAUTUMINEN

19.5.2003 mennessä

Erja Kaleniukselle puh. 040 705 5572 tai (03) 378 9299 tai e.kalenius@jippii.fi tai

Eija Seppälä-Bolotinskille ensisijaisesti ejasb@surfeu.fi tai puh. (09) 874 2194.

Muista ilmoittaa pakettivaihtoehto ja tarvitsetko erikoisruokavaliota.

MAKSUT: Saapumisen yhteydessä käteisellä suoraan kurssikeskukselle.

Kesäpäivien ajantasaisen ohjelman, tietoa kurssipaikasta ja ajo-ohjeen saat seuramme Internet-sivuilta osoitteesta www.urantia.fi.

Vähäkylän sivut: www.vahakyla.fi

Erjan paikasta valmistuvat sivut ilmoitetaan Urantia-seuran sivuilla, mikäli paikka tulee käyttöön.

Ajo-ohjeet lähetetään myös postitse tarvittaessa.

Tervetuloa!

Suomen Urantia-seuran hallitus ja komiteat

HALLITUS

Tapio Talvitie, puheenjohtaja

Kuurinkuja 3
02750 ESPOO
Puh. (09) 505 4845
tapio.talvitie@kolumbus.fi

Reijo Hamari, varapuheenjohtaja

Kosteperänkatu 2 A 84, 90100 OULU
Puh. (08) 342 046; 040 502 6604
Faksi (08) 555 5437
reijo.hamari@luukku.com

Helena Juola, sihteeri

Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO
Puh. (09) 884 9783; 050 530 7785
helena.juola@pp.inet.fi

Tapio Pulli, rahastonhoitaja

Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA
Puh. (02) 454 4927
tapio.pulli@kolumbus.fi

Tuula Parviainen, jäsenkomitean pj.

Haapainojantie 33, 16900 LAMMI
Puh. (03) 674 3226

Martti Vanninen, julkaisukomitean pj.

Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO
Puh. (09) 809 2160; 040 727 8714
martti.vanninen@kolumbus.fi

Raimo Ala-Hynnälä, koulutuskomitean pj.

Tyypäläntie 2 A 1, 40250 JYVASKYLÄ
Puh. (014) 635 176; 0400 889 732
gadonia@pp.kolumbus.fi

Erja Kalenius, konferenssikomitean pj.

Heinäinpesäntie 5, 33680 TAMPERE
Puh. (03) 387 9299; 040 705 5572
e.kalenius@jippii.fi

Matti Hulkkonen, nuorisokomitean pj.

Hanhijärventie 139 as 2
53100 LAPPEENRANTA
Puh. (05) 451 3216; 050 516 0412
Fax. (05) 413 2499
matti.hulkko@surfeu.fi

Jäsenkomitea

Matti Hökkä
(08) 382 706
0400 583912

Aili Nurmi
(019) 688 0048
kesäas. (015) 434 209

Ritva Niemeläinen
(05) 451 3216

Pekka Nurmela
0400 803 478

Erkki Tahvanainen
050 570 8942

Julkaisukomitea

Maija Heikkilä
(09) 323 4147

Seppo Kanerva
(09) 694 7989
040 524 3795

Leena Kari
(09) 445 883

Jouni Nurmi
(09) 755 5070

Koulutuskomitea

Hanna Holopainen
(02) 237 3073
040 763 0917

Pentti Lehtelä
(09) 805 5209; 049 609790

Seppo Niskanen
(09) 694 7989
040 526 8283

Anja Vuori
(02) 822 3043

Konferenssikomitea

Kalevi Eklöf
(09) 879 9474
0400 45 1471

Yrjö Kuikko
(05) 414 1542

Eija Seppänen-Bolotinski
(09) 874 2194

Matti Tossavainen
(09) 873 2255

Nuorisokomitea

Jyri Härkönen
050 595 4567

Rauni Välikangas
(016) 356 0557; 040 7713732

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää kevätkaudella 2003 viisi esitelmätilaisuutta Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **16**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

11.1.2003 Eija Seppänen-Bolotinski

15.2.2003 Pekka Siikala

22.3.2003 Kalevi Eklöf

12.4.2003 Matti Tossavainen

17.5.2003 Matti Heinonen

Jeesuksen lapsuus

Pyyteetön palveleminen

Alustava aihe: Energioista

Sielu ja psyykkiset kehät

Persoonallisuuden rooli ihmisen jumalasuhteessa

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran pääasiallinen tehtävä on *Urantia-kirjan* opetusten edistäminen ja opintoryhmien sekä yksittäisten kirjan lukijoiden kaikinpuolinen palveleminen. Seura ei tyrkytä apuaan, vaan haluaa tukea kaikkia niitä ryhmiä ja yksittäisiä kirjan lukijoita, jotka haluavat olla seuran kanssa yhteistyössä. Seuran jäsenet ja seuraan kuulumattomat ovat tässä suhteessa samassa asemassa. Seura välittää alustajia ja ryhmien vetäjiä, hoitaa pyydettyä opintoryhmien tilojen varaukset, maksaa ryhmien puolesta kohtuulliset tilavuokrat sekä hoitaa tiedotuksen ja postituksen, jotta ryhmät itse voivat keskittyä kaikkein tärkeimpään: *Urantia-kirjan* opiskeluun. Kaikki palvelu on maksutonta. Halukkaat voivat ottaa yhteyttä koulutuskomitean puheenjohtajaan tai muihin seuran toimihenkilöihin. Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Olet tervetullut mihin tahansa ryhmään. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa.

Helsingin seutu

Ryhmä, jonka vetäjänä on *Seppo Niskanen*, puh. (09) 694 7989 (s-posti: seppo.niskanen@mediakoti.fi), kokoontuu joka toinen tiistai parittomin viikoin klo 17.00 osoitteessa Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. Aloitimme syksyllä kirjan alusta.

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (email: seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Opintopiirin kokoukset jatkuvat Meritullinkatu 13 G:n kokoustilassa kevätkaudella 2003 parillisina viikkoina tiistaisin klo 18.15–20. Kokouspäivät ovat 7.1.–27.5. Luemme kirjan neljättä osaa Jeesuksen elämä ja opetukset. Yhteyshenkilö *Pertti Leinonen* (09) 852 1992 tai 0500 416 336 (s-posti: tmi.leinonen@kolumbus.fi). Tilaisuuksiin ovat tervetulleita kaikki kirjasta kiinnostuneet henkilöt, myös vierailijat. Aikaisempaa opiskelua ei tarvita.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 15.00–17.00 (19.1, 16.2., 2.3., 30.3., 13.4. ja 11.5.) os. Meritullinkatu 13 G, Helsinki. *Joel Rehnström* (s-posti: joel.rehnstrom@pp.inet.fi), puh. (09) 221 3125.

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (s-posti: kari.haavisto@pp.inet.fi).

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu tiistaisin parillisina viikkoina klo 18.00–19.30 kaupunginkirjaston kerhuhuoneessa. Lisätietoja saat *Raimo Ala-Hynnälältä*, Tyypäläntie 2A1, 40250 JYVÄSKYLÄ (s-posti: gadonia@kolumbus.fi), puh. (014) 635 176.

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antavat *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542, ja *Matti Hulkkonen*, puh. (05) 451 3216 tai 050 516 0412.

Lempäälä

Keskusteluryhmä kokoontuu keskiviikkoisin parittomina viikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilönä toimii *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038.

Oulu

Tietoja antavat *Reijo Hamari*, Kosteperänk. 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046 tai 040 502 6604, ja *Matti Hökkä*, puh. (08) 382 706 tai 0400 583 912.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24–26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (s-posti: anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Suomen pohjoisin opintoryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Ompeluateljee Vallaksen tiloissa, Jaakonkatu 3–5 A 2, 92600 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Vallas*, puh. (016) 346 315.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko kirjastotalo Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Köntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Turun opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (s-posti: tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.